

Η ΞΗΡΟΝΟΜΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΞΗΡΟΝΟΜΑΙΩΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ -
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ -
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΦΥΛΛΟ 105
ΕΤΟΣ 25ο
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 €

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ξηρονομή Θηβών
Τηλ.: 22640-41269, Κιν.: 6977975281
e-mail: konstnikas@sch.gr
Ιστοσελίδα: www.xironomi.gr

Δ
Ο
Ν
Α
Κ
Ω
Ν

Παιδική χαρά στην Ξηρονομή

Μετά από απόφαση του Τ.Σ. Ξηρονομής και αφού εξασφαλίστηκαν τα χρήματα (ΣΑΤΑ, ιδιοί πόροι, ΤΑΠΕ), οι Υπηρεσίες του Δ. Θηβαίων προέβησαν στη κατάρτιση μελέτης με προϋπολογισμό 61.000,00 ευρώ περίπου και άρχισε η κατασκευή της σε οικόπεδο, πλησίον του Κοινοτικού Καταστήματος. Η παιδική χαρά έχει λάβει όλες τις απαραίτητες πιστοποιήσεις ώστε να παρέχει ασφάλεια και θα παραδοθεί τέλος Μαρτίου 2018. Αξίζει να αναφερθεί ότι για την αγορά του οικοπέδου είχε γίνει μεγάλη προσπάθεια από τον πρώην Αντιδήμαρχο Θίσβης Γεώργιο Μαρίνη, καθώς επίσης μεγάλη ήταν και η συνεισφορά του πρώην Αντιδημάρχου Θίσβης και Δ. Ε. Θίσβης Γεωργίου Σκαλή.

Επόμενος στόχος της Τοπικής Κοινότητας είναι η αγορά οικοπέδου και στην παραλία Αλυκής για να κατασκευαστεί και εκεί παρόμοια. Ελπίζουμε αυτό να γίνει με τη βοήθεια των οικιστών και του Δημάρχου Θηβαίων.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
Πρόεδρος Τ.Κ. Ξηρονομής

Παιδικό τμήμα στο Χορευτικό μας

Ο Σύλλογός μας, στο πλαίσιο της πολιτιστικής του δράσης, συνεχίζει τα μαθήματα του ενήλικου Χορευτικού Τμήματος, λειτουργώντας παράλληλα και παιδικό τμήμα, υπό την καθοδήγηση του χοροδιδασκάλου κ. **Κων. Επ. Αδάμ κάθε Παρασκευή** στο Κοινοτικό Κατάστημα.

Δ.Σ.

27ος ΧΡΟΝΟΣ

Με την κυκλοφορία του παρόντος 105ου φύλλου εισερχόμαστε στο 27ο έτος αδιάλειπτης έκδοσης της εφημερίδας μας «**Η Ξηρονομή**».

Είθε ο Σύλλογος των Ξηρονομαίων να συνεχίσει τη λαμπρή αυτή εκδοτική διαδρομή για πολλά - πολλά ακόμα χρόνια, συνεχίζοντας να υπηρετεί πολύπλευρα την πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη του χωριού μας, μέσα από την ιστορία, τη λαογραφία και την παράδοση του τόπου μας αλλά και της ευρύτερης περιοχής.

Στην Ξηρονομή, τη γνώρισα εξαιτίας του γαμπρού μου Βασίλη Σγουρού, που είχε κρεβατάδικο στην οδό Ορφέως 70, στο Βοτανικό. Επί Κατοχής δεν ήθελε να δουλέψει με Γερμανούς και Ιταλούς και τόκλεισε... Σκέφτηκε να πάει στη θήβα να κάνει εμπόριο λαδιού. Εκεί γνωρίστηκε με τον Πρόεδρο του χωριού, Χαράλαμπο Κόλλη, που είχε λιτοτρίβι.

Εκεί, στην Ξηρονομή, η παραγωγή τους ήταν το λάδι κυρίως. Ο κυρ Χαράλαμπος και η κυρά Μαργαρίτα μίλιγαν και Αρβανίτικα, όπως όλοι στην Ξηρονομή και σ' όλα τα γύρω χωριά. Ο κυρ Χαράλαμπος με το γαμπρό μου γίνανε φίλοι. Όποτε ερχόταν αυτός με την οικογένειά του στην Αθήνα να ψωνίσουνε, μένανε στο σπίτι μας, στα Κάτω Πετράλωνα. Ψωνίζανε σε είδος.

Στην οδό Αθηναΐδος, στου Σοφού, δίνανε ψωμιά και παίρνανε υφάσματα κι εγώ που ήμουνα μοδίστρα τους τα'ραβα.

Ο κυρ Χαράλαμπος κι η κυρά Μαργαρίτα είχανε δυο κόρες, την Τασούλα και την Ντίνα. Εγώ αγαπούσα πολύ την Τασούλα. Ήτανε λεβεντοκόριτσο, ψηλή ξανθιά, παχουλή, αφράτη. Φαινότανε ολόγερη... Όμως αρρώστησε από φυματίωση και την πήγανε στο σανατόριο του Καθαμπάκα, στα Μετσίσια. Εκεί της κάνανε «πνευμονοθώρακα» και έγινε καλά. Πήγαινα και την έβλεπα, όσο νοσηλεύετανε, της έδινα κουράγιο και γίναμε αχώριστες... Είχαμε και την ίδια ηλικία. Όταν έγινε καλά και ήτανε να γυρίσει πίσω στο χωριό στην Ξηρονομή, η αδερφή μου μ' έφαγε να πάω μαζί της. Ο λόγος ήτανε για να ξεχάσω το Βαγγελάκη που είχαμε δεσμό. Η αδελφή μου δεν τον ήθελε γιατί δεν είχε χρήματα. Επειδή εγώ με τη μοδιστρική έ-

βγαζα χρήματα, σου λέει, να πάρει κάποιον να'χει κι αυτός.

Έτσι πήγα στην Ξηρονομή. Και έμεινα στο σπίτι του κυρ Χαράλαμπου που όπως είπαμε ήταν ο πρόεδρος του χωριού. Το σπίτι αυτό ήταν το καλύτερο. Είχε ένα μεγάλο υπόγειο κάτω. Εκεί υπήρχαν τεράστια βαρέλια που βάζανε κρασί, τα λέγανε: «βαγένια».

Και ακόμα μεγάλα τεπόζιτα από λα-

μαρίνα για το λάδι. Εκεί βρισκόταν και ένας μεγάλος αργαλειός. Απάνω ήταν η τραπεζαρία που είχε τζάκι και δυο μεγάλα ντιβάνια, όπου κοιμόντουσαν οι δυο αδερφές. Αλλά όταν πήγα εγώ εκεί, θέλανε να κοιμόμαστε όλες μαζί και γι' αυτό στρώναμε στο σαλόνι, πάνω στο ξύλινο πάτωμα. Υπήρχε ακόμα η κρεβατοκάμαρα του αντρόγυνου, του κυρ Χαράλαμπου και της κυρά Μαργαρίτας και μία μικρή κρεβατοκάμαρα του Γιώργου, του αδερφού των κοριτσιών.

Με τα κορίτσια γελάγαμε, γινότανε χαμός. Μου μαθαίνανε στα αρβανίτικα τις πιο πρόστυχες λέξεις. Όταν μάθαινα να τις λέω, σκάγανε στα γέλια. Καταλάβαινα ότι ήταν πρόστυχες κουβέντες απ' τα γέλια τους. Ποτέ δεν μου είπανε τι σήμαιναν.

Όταν έμαθαν οι γυναίκες στο χωριό ότι ήρθε μία μοδίστρα από την Αθήνα, μαζεύτηκαν όλες να τους μάθω κοπτική - ραπτική... και με πληρώνανε σε είδος με λάδι, αχλάδια, αμύγδαλα, ό,τι είχανε. Έτσι ζούσα τρεις οικογένειες στην Αθήνα: του πατέρα μου, της αδελφής μου και του αγαπημένου μου, του Βαγγελάκη...

Στην Ξηρονομή ήτανε το στρατηγείο των ανταρτών της περιοχής. Οι Εγγλέζοι ρίχνανε στους αντάρτες αλεξίπτωτα με πολεμοφόδια.

χρονικό

Η Ξηρονομή Θηβών επί Κατοχής μέσα από τη ματιά μιας Αθηναίας μοδίστρας

Ξεφυλλίζοντας ένα έντυπο της Ένωσης Λογοτεχνών του 2006 η ματιά μου ξαφνικά έπεσε σ' αυτό το λογοτεχνικό κείμενο, ένα χρονικό ντοκουμέντο από την Κατοχή για την Ξηρονομή, μέσα απ' τα μάτια μιας επισκέπτριας.

Κείμενο γλαφυρό, με συναίσθημα και με τα στοιχεία της φιλοξενίας, της καταλαγής και της αγάπης. Περιβάλλον ξένο, με ωραίες στιγμές, μνήμες και εικόνες του χωριού μας, με ξεχωριστή πινελιά και ζωντάνια, που αξίζει θεωρώ να δημοσιευθεί.

ΚΩΝ. Α. ΝΙΚΑΣ

Πρόεδρος Συλλόγου Ξηρονομαίων

Της ΜΑΡΙΑΣ ΡΩΠΑΪΤΟΥ

Χριστουγεννιάτικες μνήμες

Από το Αρχείο του Συλλόγου μας ανασύραμε και δημοσιεύουμε τις Χριστουγεννιάτικες μνήμες του μακαριστού σήμερα Αρχιμανδρίτη Δαμασκηνού, που μας είχε στείλει κάποια χρόνια πριν, από την Ι. Μονή Αγάθωνος, της Ι. Μητρόπολης Φθιώτιδας και που εξακολουθούν στις μέρες μας να είναι επίκαιρες.

Ήταν προπαραμονή Χριστουγέννων του έτους 1988. Ψάλλαμε τον Εσπερινό στο Καθολικό της μονής και μετά πήγαμε με τον π. Βησσαρίωνα στο Αρχονταρίκι, όπου το κρεμαστό τζάκι, για να ζεσταθούμε. Αφού κουβεντιάσαμε λίγο για τη μεγάλη γιορτή, αυτός άνοιξε ένα εκκλησιαστικό περιοδικό και διάβαζε, ενώ εγώ άρχισα να γράφω ευχετήριες κάρτες. Σε κάποια στιγμή που σήκωσα το κεφάλι μου είδα τον Γέροντα να κλαίει. «Γιατί κλαίς Παπούλη μου»; τον ρώτησα.

«Τίποτε παιδί μου», μου είπε «μην ανησυχείς».

«Μα κλαίς. Πες μου γιατί κλαίς; Σου συμβαίνει τίποτε»;

«Όχι παιδί μου. Να, κάτι θυμήθηκα. Ποτέ να μην ξανάρθουν στον τόπο μας εκείνα τα μαύρα χρόνια της κατοχής και της πείνας. Θυμάμαι Δημήτρη μου (αυτό ήταν το κοσμικό μου όνομα), κάτι που μου συνέβηκε κατά τη Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων του 1941, σ' ένα χωριό της Καρδίτσας όπου εφημέρευα. Όταν βγήκα στην Ωραία Πύλη με το άγιο Ποτήριο στα χέρια και είπα το «μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε», άρχισαν να έρχονται για τη θεία κοινωνία όλοι οι χωριανοί με προπορευόμενα τα παιδιά τους. Μια νεαρή μάνα έφερε εκεί μπροστά μου το σκελετωμένο

παιδάκι της, άνοιξε το στοματάκι του και το κοινώνησα, αλλά παιδί μου... κι άρχισε πάλι να κλαίει ο Γέροντας... κρατούσε σφιχτά το κειμένο με τ' αδυνατισμένα χεράκια του το ιερό μάκτρο και μου φώναξε κλαίγοντας: «Κι άλλο Παπούλη, κι άλλο». Πεινούσε το παιδάκι. Λύγισαν τα γόνατά μου, μια τρεμούλα απλώθηκε σ' όλο το κορμί μου, βούρκωσαν τα μάτια μου και για να μη με δουν οι πιστοί επέστρεψα στην Αγία Τράπεζα. Αφήκα το Ποτήριο και κάθισα σ' ένα σκαμνάκι και έκλαψα και είπα με ανθρώπινο παράπονο: Γιατί Θεέ μου αφήκες την πατρίδα μου να έλθει σε τέτοια δυστυχία; Λυπήσου Κύριε τα παιδιά μας!

Αδελφοί μας

Μακάρι η ευαισθησία της αγιασμένης Γερωνικής καρδιάς, να αγγίξει τούτες τις άγιες μέρες και τις δικές μας καρδιές και να θελήσουμε κι εμείς στο όνομα του γεννηθέντος Χριστού μας, ν' αφουγκρασθούμε τις πολλές αγωνίες και τα βάσανα των πονεμένων συνανθρώπων μας, που σε καιρούς δύσκολους ζητάνε απεγνωσμένα τη βοήθειά μας.

Καλά Χριστούγεννα και Καλή Χρονιά
Ευχές στις οικογένειές σας
Αρχιμ. Δαμασκηνός και οι συν εμοί
εν Χριστώ Αδελφοί

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΞΗΡΟΝΟΜΑΙΩΝ

σας εύχεται Καλή Χρονιά και
σας καλεί στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας
ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018

ΩΡΑ 12.00 π.μ.

στην «Ταβέρνα ΚΕΦΑΛΑ», στην Ξηρονομή.
Μενού: 10 ευρώ.

Σας περιμένουμε

Με τιμή
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Αγαπάς την Ξηρονομή;

Απόδειξέ το με τη συνδρομή σου!

Για την έμπρακτη έκφραση της αγάπης σας προς την «ΞΗΡΟΝΟΜΗ» μπορείτε ν' απευθύνεστε:

• Στην ταμία μας **Μαρίνα Ι. Πανταζή** τηλ. 210-9521429, κιν. 693-8101308.

• Στον πρόεδρο **Κων. Α. Νίκα** τηλ. 22640-41269, κιν. 697-7975281.

• Στο μέλος του Δ.Σ. **Αθαν. Σ. Καλοζούμη** τηλ. 210-8069460, κιν. 697-2011201.

Ότι εισπράτουμε είναι ανταποδοτικό προς την Ξηρονομή. Έτσι μας δίνετε την ευκαιρία για μορφωτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις αλλά και την άρτια και απρόσκοπτη έκδοση της εφημερίδας.

• Η ετήσια συνδρομή για το Σύλλογο είναι 10 ευρώ και για τους ομογενείς 20 \$

Η ΞΗΡΟΝΟΜΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΞΗΡΟΝΟΜΑΙΩΝ

www.xironomi.gr

• **Ιδιοκτήτης ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΗΡΟΝΟΜΑΙΩΝ**

• **Εκδότης - Δ/ντής ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΝΙΚΑΣ**
Ξηρονομή Θηβών
Τηλ.: 22640-41269
Fax: 22640-41253
Κιν.: 6977975281

e-mail: konstnikas@sch.gr

• **Επιμέλεια-Συντονισμός Έκδοσης ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙΑΝΟΣ**

e-mail: gamaxixi@gmail.com

• **Εκδοτική Παραγωγή**

MEMFIS AE Σωκράτους 23 Αθήνα 105 52
Τηλ.: 210-5240.739, FAX: 210-5224.556
e-mail: memfisae@otenet.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Α. Νίκας

Αντιπρόεδρος

Κων/νος Επ. Αδάμ

Γενικός Γραμματέας

Κων/νος Βαζούρας

Αναπληρ. Γενική Γραμματέας

Βάσω Δημ. Φίλη

Ταμίας

Μαρίνα Πανταζή

Μέλη

Αθ. Σ. Καλοζούμης, Αμαλία Παπαθωμά,

Άγγελος Κυριάκου, Γωγώ Ν. Σκαλή

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωνσταντίνος Α. Νίκας,

Αθανάσιος Σ. Καλοζούμης,

Βάσω Δημ. Φίλη, Αργυρώ Ι. Πανταζή

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Αθ. Σ. Καλοζούμης,

Απόλλωνος 6, 151 24 Μαρούσι

Τηλ. - Fax: 210-8069460

Κιν.: 6972011201

e-mail: akalozoumis@yahoo.gr

• Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις και μόνο των αρθρογράφων και δεν δεσμεύουν το Σύλλογο.

Η Ξηρονομή Θηβών επί Κατοχής μέσα από τη ματιά μιας Αθηναίας μοδίστρας

Συνέντευξη από τη σελ. 1

Το ύφασμα από τα αλεξίπτωτα οι αντάρτες θέλανε να το κάνουνε σώβρακα και πουκάμισα και τα πήγαν στις γυναίκες του χωριού να τα ράψουν. Οι γυναίκες τους είπαν: «Έχει το χωριό μοδίστρα. Να πάτε στη μοδίστρα». Έτσι ήρθε ο αξιωματικός των ανταρτών στο σπίτι του προέδρου, του κυρ Χαράλαμμου, όπου έμενα και ζήτησε να με δει και μου είπε ότι ήθελε να του ράψω πουκάμισα και σώβρακα για τους άντρες του. Εγώ του είπα: «Εδώ ήρθα και ράβω, γιατί στην Αθήνα πεινάνε οι δικοί μου και τους στέλνω τρόφιμα. Αλλά μπορώ να σας βοηθήσω. Τη νύχτα θα τα κόβω και σεις θα τα μοιράζετε στις γυναίκες του χωριού να τα ράβουνε». Συμφώνησε ο αξιωματικός. Έτσι, δούλευα μέρα, νύχτα. Την ημέρα για τις γυναίκες του χωριού, τα βράδια στο νυχτέρι, για τους αντάρτες. Δούλευα στην τραπέζα με λάμπα πετρελαίου, τα κορίτσια κεντούσανε. Λέγαμε αστεία. Περνούσε η ώρα.

Οι αντάρτες μείνανε ευχαριστημένοι από τα καινούργια τους εσώρουχα και ο αξιωματικός τους ήρθε να με ευχαριστήσει και με ρώτησε αν ήθελα καμία χάρη να μου κάνει. Του είπα: «Ναι, θέλω μία χάρη. Ένα χαρτί να μη μου κρατάνε «παρακράτημα» στο δρόμο οι αντάρτες σας, γιατί έτσι φτάνει το ένα τρίτο στους δικούς μου από τα τρόφιμα που τους στέλνω». Ο αξιωματικός συμφώνησε, κι έτσι, με το χαρτί αυτό, δεν μου πειράζανε τα τρόφιμά μου οι αντάρτες και περνούσε κι ο Γιάννης τα δικά του. Ο Γιάννης ήταν ο αρραβωνιαστικός της Τασούλλας, που είχε φορτηγό αυτοκίνητο και μετέφερε τους Ξηρονομαίους στην Αθήνα και μαζί έπαιρνε και τα δικά μου πράγματα και τα μοίραζε στους δικούς μου.

Εκτός από μοδίστρα στην Ξηρονομή έγινα και κομμώτρια και να πως έγινε αυτό. Ήρθε μία μέρα μία γυναίκα με το κοριτσάκι της, κάτι να τους ράψω. Το κοριτσάκι ήταν πολύ όμορφο αλλά τα μαλλιάκια του ήταν πολύ άσχημα κομμένα και ρώτησα τη μάνα του: «Να του φτιάξω λίγο τα μαλλιά»; Αυτό ήτανε... Όλα τα κορίτσια ερχόντουσαν να τους κόβω τα μαλλιά και μου φέρνανε ό,τι είχανε από φαγώσιμα. Δεν έλεγα ποτέ «όχι», γιατί τα έστελναν όλα στην Αθήνα.

Μια μέρα ήρθε μία γριούλα και μου ζήτησε να της ράψω μία ρόμπα αλλά μου είπε πως δεν είχε τίποτα να μου δώσει. Έφτιαξα τη ρόμπα και όταν ήρθε να την πάρει, κουβάλλαγε στα χέρια της μία μαύρη κότα... Αυτή την κότα την έστειλα πού αλλού; Στο Βαγγελάκη. Και μου γράψε γράμμα ο Βαγγελάκης μετά από μέρες και μου έλεγε: «Η κότα γεννάει κάθε μέρα ένα αυγό, τη μια μέρα το τρώω εγώ και την άλλη ο πατέρας μου».

Εν τω μεταξύ η ζωή στην Ξηρονομή κυλούσε με δουλειά πολλή και λίγη διασκέδαση. Τις Κυριακές οι γυναίκες του χωριού με καλούσανε να μου κάνουν το τραπέζι. Πότε η μια πότε η άλλη. Ήτανε πολύ καλές νοικοκυρές και καλές μαγειρίσες. Συνηθισμένο φαΐ ήταν κάτι μικρές αγκιναρούλλες, άγριες, που τις λέγανε κοκόνια και τα φτιάχνανε αυγοπλέμονο με κρέας. Στο σπίτι του κυρ Χαράλαμμου τρώγαμε και λαγό που και που... γιατί ήξερε το στέκι που έβγαιναν οι λαγοί. Απαγορευότανε να έχει όπλο αλλά αυτός είχε, τ'σπαζε στη μέση, τ'βαζε σ' ένα κοφίνι και από πάνω χόρτα και πήγαινε στο βουνό και πάντα έφερνε λαγό, που τον κάνανε σιφάδο και τον ψήνανε μέσα στο φούρνο. Τον βάζανε

Ο Χαράλαμπος Γ. Κόλλιας
Φωτ.: Λουκά Ι. Σπύρου

στην πυροστιά, από κάτω κάρβουνα, από πάνω το πήλινο τσουκάλη με το λαγό και τα κρεμμύδια και το λάδι, ζυμάρι γύρω - γύρω στο καπάκι για να μη φεύγει η ουσία. Τρώγαμε ακόμα κουκιά, ρεβίθια. Το ψωμί γινότανε με ρεβίθι και στάρι. Κάνανε και πίτες, κρεμμυδόπιτες αλλά και τυρόπιτες με τυριά που φέρνανε οι αντάρτες από πλιάτσικο. Τυρί η Ξηρονομή δεν είχε.

Τις Κυριακές το απόγευμα βγαίναμε βόλτα στο δημόσιο δρόμο, αγόρια και κορίτσια και το λέγανε «νυφοπάζαρο». Λέγαμε: «Πάμε στο δημόσιο». Εκεί τα κορίτσια στολιζόντουσαν πάρα πολύ. Φορώνόντουσαν μπιζού.

Τις καθημερινές τα πρωινά δουλεύανε στα χωράφια οι κοπέλλες. Όταν πήγα μία φορά κι εγώ, δεν γνώρισα καμία, γιατί φορούσανε κάτι σουρωτές φούστες ως κάτω, μανίκια μακριά και τσεμπέρι, που φαίνονταν μόνο τα μάτια. Όλα αυτά, για να μην τις κάψει ο ήλιος. Βάζανε κρέμες στα μούτρα τους και ασπράδι αυγού. Το χτυπάγανε το ασπράδι και το βάζανε στο πρόσωπο. Ήτανε πολύ όμορφα κορίτσια. Η μια πιο όμορφη από την άλλη. Μια μέρα πέρασε ένας «μαυραγορίτης». «Μαυραγορίτες» λέγανε τους εμπόρους που ερχόντουσαν στα χωριά και πουλάγανε μπιζού, χτενάκια, υφάσματα.

Βγήκε η Τασούλλα και η Ντίνα, βγήκα κι εγώ να δούμε τι πουλάει. Έπιασε κουβέντα η Τασούλλα μαζί του και τον ρώτησε: «Από πού λες ότι είμαι εγώ»; Η Τασούλλα, όπως είπαμε, ήτανε όμορφη, ξανθιά, περιποιημένη με περμανάντ και βαμμένα νύχια και μακριά ρόμπα εμπριμέ γαλάζια σταυρωτή. Εγώ της την είχα ράψει. Της απαντάει λοιπόν εκείνος: «Αθηναία είσαι». Μετά του έδειξε εμένα και τον ρώτησε: «Αυτή από πού είναι»; Εγώ δεν ήμουν βαμμένη και είχα τα μαλλιά μου πλεγμένα κοτσίδα. Και αυτός της απάντησε: «Άσφαλο μυρίζει, αλλά όχι Αθήνα».

Μια μέρα έμαθε ο πρόεδρος του χωριού ότι ερχόντουσαν Γερμανοί για πλιάτσικο. Δεν πρόλαβαν όμως νάρθουν, γιατί οι αντάρτες τους σκότωσαν ό-

λους. Ο κυρ Χαράλαμπος, ο πρόεδρος του χωριού έστειλε «σύνδεσμο» να πάει στη θήβα να πει στους Γερμανούς εκεί, ότι οι αντάρτες στο δημόσιο δρόμο, στην Ξηρονομή σκότωσαν δεκαοκτώ Γερμανούς. Ο «σύνδεσμος» ήταν ένα παιδί με ποδήλατο. Εν τω μεταξύ το χωριό άδειασε. Όλοι φύγαμε από το φόβο των Γερμανών. Μείνανε μόνο οι γριές και οι γέροι που έσφαξαν ό,τι είχαν και μαγείρεψαν στην πλατεία του χωριού για να κάνουν το τραπέζι στους Γερμανούς που θα'ρχονταν, να τους καλοπιιάσουν, να μην κάψουν το χωριό. Πράγματι οι Γερμανοί δεν έκαψαν την Ξηρονομή, παρόλο που οι αντάρτες είχαν εκεί το αρχηγείο τους. Έκαψαν όμως τρία διπλανά χωριά τη Δομβραίνα, το Κακόσι και τα Χώστια.

Εν τω μεταξύ εγώ με την οικογένεια του Προέδρου πήγαμε σ' ένα χωριό που το λέγανε Μαυρομάτι. Πήγαμε με τα ζώα. Όλο το χωριό πάνω στα ζώα έφευγε. Εκεί μείναμε σε μία οικογένεια, όπου μας έβαλαν τις τρεις κοπέλλες, εμένα την Τασούλλα και την Ντίνα να κοιμόμαστε σ' ένα διπλό κρεβάτι με σομιέ. Αυτές οι δυο κοιμόντουσαν στις άκρες του κρεβατιού και με είχανε εμένα στη μέση. Βούλιαζε το κρεβάτι εκεί που κοιμόντουσαν αυτές, γιατί ήταν παχιές κι εγώ αδύνατη και πεταγόμουνα απάνω. Έτσι την άλλη μέρα πρωί - πρωί ο Γιάννης, ο αρραβωνιαστικός της Τασούλλας, μας πήγε σ' ένα άλλο χωριό, που λεγόταν Παραπούγγια.

Εκεί, δεν υπήρχε τόπος για μένα· τους είπαν: «Εσάς σας δεχόμαστε, την ξένη όχι. Είχα καθίσει σ' ένα βράχο κι εκήλιαγα. Τότε ο Γιάννης πήγε στην παπαδιά του χωριού, που ήταν χήρα, γιατί είχε πεθάνει ο παπάς και έμενε με τις κόρες της. Η παπαδιά με δέχτηκε. Της είπα ότι θα της έραβα ό,τι ήθελε σ' αυτήν και στις κόρες της. Έτσι κι έγινε. Έμεινα στις παπαδιάς και πέρναγα πολύ καλά. Η Τασούλλα και η Ντίνα ζήλευαν, γιατί αυτές εκεί που έμεναν έτρωγαν όλο όσπρια, ενώ εμείς στην παπαδιά τρώγαμε κοτόπουλο συχνά και ωραία φαγητά.

Σ' αυτό το χωριό σπέρνανε μπαμπάκι. Ήτανε η εποχή που το μαζεύανε και πήγαινα κι εγώ μαζί τους όταν δεν είχα ράψιμο. Έμεινα δυο βδομάδες. Μετά γυρίσαμε όλοι πίσω στην Ξηρονομή.

Όλο τον καιρό που ήμουν στην Ξηρονομή δεν αισθανόμουνα καλά, είχα όλο δέκατα και αδιαθεσία. Είχα πυώδεις αμυγδαλές αλλά δεν το ήξερα. Όταν γύρισα στην Αθήνα τις έβγαλα. Δεν ήταν όμως μόνο αυτό. Πιο πολύ στενοχωριόμουνα που δεν έβλεπα τον Βαγγελάκη. Μου έλειπε. Ήθελα να φύγω. Όμως τα κορίτσια με ήθελαν και δεν μ' αφήνανε να φύγω. Τότε τους είπα: «Θα φύγω μόνη μου... Μα με κάρω μα και με ό,τι βρω».

Τη μέρα που έφευγα από την Ξηρονομή φεύγαμε και οι Γερμανοί. Δεν το ξέραμε ακόμα και αναρωτιόμασταν γιατί φεύγουνε έτσι σαν τρελοί...

Δεν ξέρω αν πέρασα ωραία ή άσχημα εκεί. Μάλλον και τα δυο. Πέρασα ωραία γιατί μ' άρεσε πολύ ο κόσμος, μ' αγαπούσανε. Ιδιαίτερα η Τασούλλα και τα κορίτσια του χωριού. Αλλά και άσχημα γιατί μούλειπε ο Βαγγελάκης πολύ, παρ' όλο που αλληλογραφούσαμε. Όμως βγήκε σε καλό για όλους μας. Χάρη στη διαμονή μου εκεί χορτάσαμε ψωμί και η οικογένεια του Βαγγελάκη και της αδελφής μου και εγώ, τη στιγμή που στην Αθήνα πεθαίνανε από την πείνα. Την Ξηρονομή δεν την ξέχασα ποτέ!

τοπικά νέα

Το Δημοτικό Σχολείο Ξηρονομής για την επέτειο του «ΟΧΙ»

(Αριστερά) Παρέλαση του Δημ. Σχολείου στην Ξηρονομή. (Δεξιά) Επιμνημόσυνη Δέηση στην ηλιετία 28ης στην Ξηρονομή

■ Την Παρασκευή 27 Οκτωβρίου 2017 οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Ξηρονομής φόρεσαν τα καλά τους για να τιμήσουν τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη χώρα μας την 28η Οκτωβρίου 1940, καθώς και το ηρωικό «ΟΧΙ». Οι δάσκαλοι του Σχολείου μας Καλλιόπη Μέλλιου, Παναγιώτης Αντωνιάδης και Ιωάννα Ευαγγέλου μαζί με τα παιδιά ετοίμασαν το θεατρικό, τραγούδια και ποιήματα που παρουσιάστηκαν στην κοινότητα. Το πρωί του Σαββάτου της 28ης Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε εκκλησιασμός στον Ι. Ναό Γενέσιον της Θεοτόκου, στην Ξηρονομή. Ο δάσκαλος Π. Αντωνιάδης εκφώνησε το καθιερωμένο λόγο για την επέτειο του «ΟΧΙ». Ακολούθησε η μαθητική παρέλαση από τον προαύλιο χώρο της εκκλησίας μέχρι το ηρωικό μνημείο, όπου έγινε κατάθεση στεφάνων απ' τον πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας Ευστάθιο Κεφαλά και τα μέλη του, Γεώργιο Π. Σπύρου για την Εθνική Αντίσταση, **την Αμαλία Παπαθωμά για το Σύλλογο Ξηρονομαίων**, τη Μαρία Τζιτζη για το Σύλλογο Γυναικών και από τους μαθητές της ΣΤ' τάξης Γεώργιο Κεφαλά και Ευαγγελία Υγείραζ για το Δημοτικό Σχολείο.

As μην ξεχνάμε τα μέγιστα κατορθώματα της ενότητας και της αποφασιστικότητας των Ελλήνων. Το «ΟΧΙ» είναι σταθμός με βαθύ νόημα, γιατί συμβολίζει την πάλη του δικαίου με το άδικο, την πάλη για την αρετή και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η 28η Οκτωβρίου θα παραμείνει πάντα μια ζωντανή δύναμη κι ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία του ελληνικού έθνους. Είναι χρέος και καθήκον να θυμόμαστε τις θυσίες των προγόνων μας.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΕΛΛΙΟΥ

Προϊσταμένη Δημ. Σχολείου Ξηρονομής

Ιερά προσκυνηματική εκδρομή της ενορίας μας στην Αίγινα

■ Τον Οκτώβριο, η Ενορία μας πραγματοποίησε μια θαυμάσια προσκυνηματική εκδρομή. Προορισμός μας, ήταν το νησί της Αίγινας και η Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος, την οποία και ίδρυσε ο ίδιος ο Άγιος Νεκτάριος και της οποίας υπήρξε πνευματικός ηγούμενος κατά τα τελευταία έτη του επίγειου βίου του. Ένας Άγιος ιδιαίτερα αγαπητός σ' όλο τον Ορθόδοξο κόσμο, ο Άγιος του Αιώνα, ο Άγιος της υπομονής.

Με πολλή ευλάβεια προσκυνήσαμε τον τάφο του Αγίου, την Τίμια Κάρα του, καθώς και μέρος των λειψάνων του. Στη συνέχεια εισήλθαμε στο μεγαλοπρεπή και περικαλλή ναό, ο οποίος κατασκευάστηκε και εγκαινιάστηκε τις τελευταίες δεκαετίες. Το μεσημέρι επισκεφτήκαμε την Ιερά γυναικεία Μονή του θαυματούργου Αγίου Μηνά, όπου μετά το προσκύνημά μας, απολαύσαμε τη

φιλοξενία των εκεί μοναζουσών που περιελάμβανε εκτός από το καθιερωμένο κέρασμα και ψυχοφελείς πνευματικές νουθεσίες.

Ενισχυμένοι και ενδυναμωμένοι πνευματικά καταλήξαμε στην ειδυλλιακή παραλία της Αγίας Μαρίας για το μεσημεριανό μας φαγητό και λίγη ανάπαυση.

Η απογευματινή μας βόλτα πραγματοποιήθηκε στην πόλη της Αίγινας, με το πολύβουο και κοσμοπολίτικο λιμάνι της, καθώς και τα εντυπωσιακά νεοκλασικά σπίτια, κατάλοιπα ενός νοσταλγικού αστικού παρελθόντος. Με τη βοήθεια του Θεού, η Ενορία μας αξιώθηκε να προσεγγίσει έναν ακόμα ευλογημένο τόπο προκειμένου να συνεχίσει τον πνευματικό της αγώνα!

π. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ
Ιερέας Ξηρονομής

Τα κάλαντα

■ Όπως πέρσι έτσι και φέτος, χαρούμενα προσωπικά στόλισαν τις ψυχές μας και γέμισαν τα σπίτια μας οι παιδικές φωνές με τα κάλαντα.

Χαρούμενα και ευτυχισμένα τα παιδιά, ανά ομάδες γύριζαν από πόρτα σε πόρτα, μαζί με τα τριγωνάκια τους, τα σκουφάκια και τα γαντάκια, να τραγουδούν στέλνοντας το μήνυμα της Γέννησης του Θεανθρώπου και του Καινούργιου Χρόνου. **Και του χρόνου!**

K.A.N.

Εικονίζονται τα παιδιά: Κ.Γ. Κεφαλάς, Σ.Σ. Φίλης, Μ.Δ. Σκαλή, Ζ.Σ. Φίλη και Α.Δ. Σκαλή.

«Μας βγάλλανε... το λιάδι»

■ Ονόματα ουσιαστικά χωρίς επίθετα, ήτοι ο Θανάσης, ο Παναγιώτης, η Σπυριδούλα, ο Αλέξανδρος, ο Γιάννης, ο Λευτέρης και τα άλλα τα παιδιά έδωσαν και φέτος μια διάλεξη στο χωριό πρακτική όχι ομιλητική με θέμα «Ηθος» πάει να πει Νιάτα, χαμόγελο, καλοσύνη, ευγένεια, Ξηρονομαίικη ντομπροσύνη, εντιμότητα, υπομονή, συνέπεια, Παϊσιακό φιλότιμο, εργατικότητα, σφρίγος και σταματάω εδώ για να μη σας ζαλίσω. Αυτά και άλλα δηλώνουν το κεφάλαιο του άρθρου. Όσοι δεν την παρακολουθήσατε τη διάλεξη χάσατε. Μπορεί βέβαια να κερδίσατε –σε κιλά λαδιού– αλλά «ουκ επ' άρτω (ελιάω) μόνον

ζήσεται άνθρωπος.

Για όσους ακόμα δεν με έχουν καταλάβει, γιατί ομιλώ (γράφω) συγγνώμη για να μη σκανδαλίζεται καμιά συνείδηση από τα γραφόμενα, αναφέρω ευπειθώς ότι ο γράφων ήταν από τους πιο υπερήφανους παραγωγούς. Μπορεί να μην έπιασε το Δέκα (άριστα) αλλά έφτασε στο 9/10 παρόλα αυτά όμως το περιεχόμενο του «Ηθους» με εξανάγκασε να «αρθρώσω».

Ξηρονομαίοι μη χάνετε τέτοιες διαλέξεις! και με λιγότερο λιάδι... δεν χανόμαστε... τρώγονται και στη σχάρα χωρίς τέτοιο «ήθος»... δεν ξέρω!

Καλή Χρονιά και ευλογημένη

Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Στο ελαιουργείο της Ξηρονομής. Διακρίνονται οι: Αθ. Κ. Τσαρουχάς (3ος), ο Πρόεδρος Αθ. Π. Τζανόπουλος, ο Γεν. Γραμματέας Π. Μ. Κυριάκου και ο Ελ. Α. Φίλης.

Στη Digea ο Δήμαρχος Θηβαίων

■ Στην Digea με τον Γεν. Διευθυντή της κ. Νίκο Μαστοράκη βρέθηκε ο Δήμαρχος Θηβαίων, στο πλαίσιο εξεύρεσης λύσης για το θέμα κάλυψης τηλεοπτικού σήματος κρατικών και ιδιωτικών σταθμών στις Τ.Κ. Ξηρονομής, Δομβραίννας και Μουρικίου. Οι εν λόγω περιοχές έχουν μερική ή καθόλου κάλυψη ακόμα και μετά την ψηφιακή μετάβαση της Digea στην περιοχή του Δήμου Θηβαίων. Ειδικότερα, σ' αυτό λειτουργούσαν στο παρελθόν αναλογικοί αναμεταδότες που είχαν εγκατασταθεί από τους Καποδιστριακούς Δήμους, οι οποίοι δε λειτουργούν μετά από την παύση λειτουργίας τους από την ΕΕ.ΤΤ.

Επισημάνθηκαν οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν για την εγκατάσταση σταθμών συμπληρωματικής κάλυψης, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Δήμου και της Digea και επιβεβαιώθηκε ότι θα συνεχιστεί η αγαστή συνεργασία προκειμένου να επιλυθεί το πρόβλημα και να έχουν οι κάτοικοι των εν λόγω περιοχών επαρκή κάλυψη τηλεοπτικού σήματος, ώστε να μη στερούνται την ψυχαγωγία και την ενημέρωσή τους στη σύγχρονη εποχή της ψηφιακής κοινωνίας. **Ευελπιστούμε!**

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΒΑΖΟΥΡΑΣ

Ολοκλήρωση κατασκευής αγωγού ομβρίων στο Σαράντι

■ Ολοκληρώθηκε το έργο κατασκευής αγωγού ομβρίων στον παραλιακό οικισμό Σαράντι της Τ.Κ. Χωστίων Δ.Ε. Θίσβης και συγκεκριμένα στην οδό Μικράς Ασίας. Το εν λόγω έργο ήταν αναγκαίο διότι υπήρχε μεγάλη συγκέντρωση ομβρίων υδάτων σε όλο σχεδόν το πλάτος της οδού. Για το έργο συντάχθηκε σχετική μελέτη από την Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου Θηβαίων και υλοποιήθηκε σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη σύμβαση.

4η Διεθνής Έκθεση Τουρισμού

■ Η 4η Διεθνής Έκθεση Τουρισμού πραγματοποιήθηκε στο εκθεσιακό κέντρο Metropolitan Expo, στα Σπάτα Αττικής, από 8 έως και 10 Δεκεμβρίου 2017, στην οποία συμμετείχε με επιτυχία ο Δήμος Θηβαίων. Το περίπτερο του Δήμου - την οργάνωση του οποίου επιμελήθηκε εξαιρετικά η Υπεύθυνη του Γραφείου Τύπου Δήμου Θηβαίων κ. Ευγενία Βενιζέλου, με την αρωγή των μελών της Επιτροπής Τουρισμού και των Δημοτικών Υπαλλήλων που συνέβαλαν στη διοργάνωση, στη μεταφορά υλικών και τη στελέχυσή του - ήταν μια ευκαιρία δυναμικής παρουσίας, σε πολυπληθές τουριστικό κοινό, με την προβολή και την ανάδειξη της ιστορίας, του πολιτισμού αλλά και των προϊόντων του τόπου μας. Υπήρξε μια ωραία και αξιοπρεπής προσπάθεια ανάδειξης του σπουδαίου Αρχαιολογικού Μουσείου Θηβών, των μνημείων, των Ι. Ναών και Ι. Μονών, των αρχαιολογικών χώρων και των αξιοθέατων της περιοχής, καθώς και των Βοιωτικών παράλιων οικισμών του Κορινθιακού Κόλπου και των χωριών του Δήμου μας, με τα ποιοτικά προϊόντα που παράγουν και τις αναβαθμισμένες υπηρεσίες που προσφέρουν στους επισκέπτες.

Στην προσπάθεια αυτή, μετά από πρόταση της Μαργαρίτας Κυριάκου, πρώην Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου μας, **συμμετείχε και ο Σύλλογος των Ξηρονομαίων** με τους τρεις τόμους της εφημερίδας μας και το βιβλίο του αείμνηστου επίτιμου προέδρου Κλήαρχου Σπύρου, με στόχο να συμβάλει με τις μικρές του δυνάμεις, στην προβολή, συν τοις άλλοις, της μικρής Ξηρονομής μας και της δράσης του Συλλόγου μας.

Ευχαριστούμε θερμά τον Δήμαρχο Θηβαίων κ. **Σπύρο Νικολάου**, την κ. **Ευγενία Βενιζέλου** και όλους τους χαμογελαστούς και ευγενικούς συνεργάτες τους, για την εποικοδομητική και ευχάριστη τριήμερη συνεργασία μας.

Συμμετείχαν επίσης ενεργά: παραγωγοί ελαιολάδου και μελιού από Δομβραίννα και Χωστία («Το μελισσάκι» & «melkeri», «Εμμέλια», «Μελισσοκομία Παπαναστασίου»), παραγωγοί: παραδοσιακού πετιμεζιού από Νεοχώρι (Μ. Πρεβύζης), ζυμαρικών και αρτοσκευασμάτων από Θήβα, από την Ελλάδα (Β. Κασκαβελιώτης), οίνου από Άσκηρη («Κτήμα Μουσών»), Βάγια και Λουτουφί (Τζουνάρας, «Θηβαϊκή Γη», Σουρτζής), καθώς και το Εργαστήριο Ζωγραφικής «Enartists» Θήβα (Καραχλή - Παπάκου).

Με Δελτίο Τύπου της 12.12.2017 ο Δήμαρχος Θηβαίων κ. **Σπύρος Νικολάου** και ο Πρόεδρος της Επιτροπής Τουριστικής Προβολής & Ανάπτυξης Δήμου Θηβαίων κ. **Δημήτρης Κουτσοδήμος**, ευχαρίστησαν θερμά για τη συμμετοχή τους το «Σύλλογο των Ξηρονομαίων» και ειδικότερα την Αν. Γενική Γραμματέα κ. Βασιλική Φίλη, την Ταμία κ. Μαρίνα Πανταζή και τον πρώην Πρόεδρο και νυν μέλος του Δ.Σ. κ. Αθανάσιο Καλοζούμη, όλους τους λοιπούς συμμετέχοντες, καθώς και τα μέλη της Επιτροπής Τουρισμού και όλους τους Δημοτικούς Υπαλλήλους, που συνέβαλαν στην επιτυχημένη αυτή παρουσία του Δήμου Θηβαίων.

ΒΑΣΩ ΔΗΜ.ΦΙΛΗ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

■ Ο ...δαίμων του τυπογραφείου αυτή τη φορά, στο 104ο φύλλο μας παρέλειψε τρεις λέξεις από το Τεχνικό Πρόγραμμα Τοπικής Κοινότητας Ξηρονομής, αλλοιώνοντας το νόημα της απόφασης του Τ.Σ. Ξηρονομής.

Διορθώνοντας: «Το Τ.Σ. Ξηρονομής στη συνεδρίαση της 10.9.17 με τους Ε. Κεφαλά Πρόεδρο, Ο. Σπύρου μέλος και Μ. Θεοδωρή μέλος, αποφάσισε **ομόφωνα ότι απορρίπτει** την κατασκευή Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) στη ΔΕ Θίσβης».

αναδρομές

Βηματίζοντας στην ιστορία του χωριού μας

Συνεχίζοντας από το προηγούμενο φύλλο ξαναβρίσκουμε τη μνήμη και βηματίζουμε ξανά στην ιστορία του χωριού μας, κοιτώντας κατάματα τις χαρές και τις λύπες του, αρχικά μέσα από την καταγραφή τους στην εφημερίδα του Συλλόγου μας «Ξηρονομή» και στη συνέχεια από κάθε θύμηση των συγχωριανών μας, που θα θελήσουν να μας την γνωστοποιήσουν.

Γράφει η **ΒΑΣΩ ΔΗΜ. ΦΙΛΗ**

Ανασταίνουμε το παρελθόν παραθέτοντας ψηφίδες του, επειδή αυτό «επιστρέφει μόνο αν και όταν του το ζητήσουμε» στοχεύοντας στη κινητοποίηση της συλλογικής συνείδησης, είτε με τη διδακτική της εμπέδωση, ως εφαλτηρίου για αναγεννήσεις ή με τη νοσταλγική ή την απλή ψυχαγωγική εκδοχή της. Η παρουσίαση γίνεται ανά μήνα.

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1835: Η Ξηρονομή (μαζί με τα χωριά Άσκηρ, Νεοχώρι και Ελληνοπία) υπήχθη στο Δήμο Άσκηρς, με πρωτεύουσα την Άσκηρ και στην επαρχία Λιβαδειάς, με Βασιλικό Διάταγμα, μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό το 1821 και την ανασύσταση του νέου ελληνικού κράτους.

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1836: Με Βασιλικό Διάταγμα, καταργήθηκε ο Δήμος Άσκηρς, ο βίος του οποίου δεν υπήρξε τελικά μακρύς και τα χωριά Ξηρονομή και Ελληνοπία υπήχθησαν στο Δήμο Θίσβης.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1991: Αποφασίστηκε και πραγματοποιήθηκε η έκδοση του 1ου φύλλου της εφημερίδας μας, από το τότε Δ.Σ. που είχε την ακόλουθη συγκρότηση και τιμητικά αξίζει να θυμηθούμε: Πρόεδρος **Κλέαρχος Σπύρου**, Αντιπρόεδρος **Αθ. Καλοζούμης**, Γεν. Γραμματέας **Αφρ. Μελισσάρη**, Αναπλ. Γεν. Γραμματέας **Στέλλα Φίλη**, Ταμίας **Αχιλλ. Λάμπρου** - Μέλη: **Αργ. Πανταζή, Βασ. Σπύρου, Νικ. Αδάμ, Ιωανν. Παπανικολάου**. Στο πρώτο φύλλο, το Δ.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας, αποτελούμενη από τους: **Δημ. Βαλημά, Χαρ. Πανταζή, Ιω. Μίχα, Βασ. Σπύρου, Κη. Σπύρου** και **Στ. Φίλη** αναφέρει επιγραμματικά: «Φιλοδοξούμε να προσφέρουμε σε όλους σας ένα ενημερωτικό και διδακτικό βήμα, αλλά και ένα βήμα, απ' όπου κάθε Ξηρονομαίος θα μπορεί να πει τη γνώμη του, να προτείνει αλλά και να κάνει κριτική για όσα μας αφορούν και έχουν σχέση με την ιδιαίτερή μας πατρίδα, ώστε αυτή να γίνει πιο όμορφη και η διαβίωση σ' αυτήν πιο ευχάριστη».

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1992: Πορτάστηκαν τα 100 χρόνια από την ανέγερση του ξωκκλήσιού του Αϊ Δημήτρη, με πρωτοβουλία του Συλλόγου των Ξηρονομαίων και θερμή συμπαράσταση του τότε ιερέα του χωριού μας **Αναστασίου Νίκα** και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, με προεξάρχοντα τον **Ιωάννη Πανταζή**. Τελέστηκε Μέγας Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας και την επομένη 25 Οκτωβρίου 1992 κατανυκτική θεία λειτουργία, επίσης με αρτοκλασία. Προέστη ο Αρχιερατικός Επίτροπος Θηβών, ιεροκήρυκας **π. Θεόφιλος** και συλλειτουργήσαν οι

ιερείς **Α. Νίκας** από το χωριό μας και **Ιωάννης Μπαρλαμπάς** από Ελληνοπία. Μετά τη λειτουργία ψάλλθηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της **Μαλάμω**, από το όνειρο της οποίας βρέθηκε η μισοκατεστραμμένη, αλλά με καθαρό το πρόσωπο του Αγίου Δημητρίου εικόνα και έτσι οι συγχωριανοί μας, στη θέση της έκτισαν το 1892 το ομώνυμο ξωκλήσι.

26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940: Τραυματίστηκε θανάσιμα και έχασε τη ζωή του στο στρατιωτικό νοσοκομείο Ιωαννίνων ο **Νικόλαος Ι. Φίλης**, του 3ου Συντάγματος Πεζικού. Ήταν η πρώτη μάχη που έδωσε το Σύνταγμα του εναντίον των Ιταλών στη θέση Άγιος Μηνάς της Ηπείρου, όταν αυτό έφτασε στο μέτωπο από την Χαλκίδα.

24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1993: Καθηλωτική η αθλητική δραστηριότητα της «Θύελλας» Ξηρονομής, εκείνη την εποχή. Θύελλα - Ησίοδος: 7 - 1. Τα τέρματα πέτυχαν οι: **Γρ. Ανδρούτσος, Στρ. Γλεζελής, Αν. Καλοζούμης, Σπ. Καλοζούμης**. Αξίζουν να αναφερθούν οι ποδοσφαιριστές, που τότε μοχλούσαν για να βρισκεται η ποδοσφαιρική μας ομάδα στη Γ' Ερασιτεχνική Κατηγορία του Νομού Βοιωτίας: **Γρ. Ανδρούτσος, Βασ. Αποστόλου, Στρ. Γλεζελής, Αν. Καλοζούμης, Σπ. Καλοζούμης, Ιωαν. Κεφαλάς, Κωστ. Κεφαλάς, Σωτ. Κεφαλάς, Μελ. Κεφαλάς, Ευστρ. Κεφαλάς, Λουκ. Κυριάκου, Στελ. Λουκάς, Γρ. Παπανικολάου, Ηλ. Ν. Σπύρου, Ντιν. Λαγός, Τηλ. Μίχας, Δημ. Αθανασόπουλος και Χαρ. Αποστόλου**.

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998: Ο Σύλλογος των Ξηρονομαίων, με τη βοήθεια του Συλλόγου Γυναικών Ξηρονομής τέλεισε στον Ι.Ναό Γενέσιον της Θεοτόκου, Μνημόσυνο υπέρ των πεσόντων στους αγώνες του Έθνους, περιόδου 1940 - 1941, **Ιωάννη Κεφαλά** και **Νικολάου Φίλη**, αλλά και εκείνων που έλαβαν μέρος και εξεδήμησαν εις Κύριον. Την επιμέλεια του δίσκου του μνημοσύνου είχαν οι **Μαριγούλα Χ. Μακρή - Θεοδωρή** και **Ευμορφία Χ. Μακρή - Πασχαλίδη**. Χοροστάτησε ο πρωτοπρεσβύτερος **π. Αναστ. Νίκας** και παρευρέθησαν πλήθος

Από την Ξηρονομή που... έφυγε!!

Θηβαίοι πολεμιστές στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο στην Αθήναια - Κορυτσά (1940), **Σκαλής Λεωτ.** από Ξηρονομή, **Χατζίνιας Γεωρ.** από Βάγια, **Κοτσογιάννης Κ.** από Δομβραίνα (Φωτ. Αντ. Λ. Σκαλή)

Όρθιοι από αριστερά: **Αριστ. Γ. Καφετζόπουλος** και **Λιάμης Μιχ. Μπαρδώσας**. Καθήμενος ο **Καθήμενος ο Γρηγόρης Παπανικολάου** (Φωτ. Δημήτρα Γ. Κυριάκου)

Σκίτσα του χωριού μας

συγχωριανών. Στη θέση των οικείων παρεκάθισαν: **Σοφούλα Φίλη, Καλομοίρα Φίλη - Σπύρου, Χρυσούλα Μετ. Κεφαλά** και η εκπαιδευτικός **Σωτηρία Μακρή - Καλοζούμη**.

8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954: Τραγική απώλεια σε αεροπορικό δυστύχημα, του σπάνιου, με ανεκτίμητο χαρακτήρα συγχωριανού μας, Ιπτάμενου Ανθυποσμηναγού —22 ετών— **Τηλέμαχου Χαράλαμπου Μίχα**. Το αεροπλάνο στο οποίο επέβαινε ως β' συγκυβερνήτης, κατέπεσε μαζί με άλλους 19 συναδέλφους του κατά τη διάρκεια άσκησης - ρουτίνας - ρίψης στρατιωτικών εφοδίων, βυθίζοντας στο θρήνο και το πένθος την οικογένεια, τους συγγενείς και τους φίλους. Η τραγική είδηση συγκλόνισε όλους τους Ξηρονομαίους και τους συμπατριώτες όλης της περιφέρειας και η διάχυτη θλίψη άργησε πολύ να ξεπεραστεί.

Γελαστός, προσιτός σε όλους ο **Τηλέμαχος**, κεφάτος, γλιτζές, ένας νέος έξω καρδιά, που όντας αξιαγάπητος, μόνο φίλους είχε και μόνο θετικά συναισθήματα ενέπνεε. Ήταν το παιδί που κάθε γονιός θα ήθελε να έχει, ευγενικός και συνάμα δυναμικός, γλυκομίλητος και ταυτόχρονα δραστήριος, με ζεστή καρδιά, φωτεινό πνεύμα και ρωμαλέο σώμα. Η κηδεία του Τηλέμαχου έγινε την επομένη, 9 Δεκεμβρίου στην Ξηρονομή. Ο θρήνος που επικρατούσε την ημέρα αυτή στο χωριό μας είναι αδύνατο να περιγραφεί. Δεν υπήρξε άνθρωπος που να μην έκλαψε, που να μην στενοχωρήθηκε, που να μην είπε γιατί αυτό να συμβεί σε ένα τόσο νέο άνθρωπο και τόσα νέα παιδιά. Ο **Βασίλειος Σπ. Σπύρου** θυμάται και γράφει ότι κατά την νεκρώσιμη ακολουθία ο π. Ιερώνυμος δεν μπορούσε να ολοκληρώσει το όνομα Τηλέμαχος από το κλάμα και συνέχιζε άλλος πατέρας...

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1955: Από τα πρακτικά συνεδριάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου, οι τιμές των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων στην Ξηρονομή, ήταν ενδεικτικά:

Γάλα προβάτου δραχμές ανά οκά 4, Σίτος δραχμές 3, Γάλα αιγός δραχμές ανά οκά 3, Κριθή δραχμές 2, Έριον προβάτου δραχμές ανά οκά 20, Ρεβύθια δραχμές 3, Έριον αιγός δραχμές ανά οκά 20, Φασόλια δραχμές 8, Σταφύλια δραχμές ανά οκά 1, Πατάτες δραχμές 1,5, Έλαιον δραχμές ανά οκά 14, Βάμβαξ δραχμές 10, Ελαιάι δραχμές ανά οκά 4, Μέλι δραχμές 15.

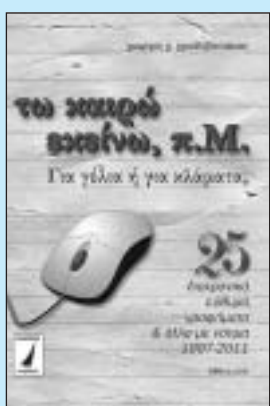
12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006: Εφυγε από κοντά μας, μετά από πολύμηνη ασθένεια ο **Κλέαρχος Ι. Σπύρου**, Υποστράτηγος ε.α., Αρχίατρος του Στρατού, ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου των Ξηρονομαίων, ιδρυτής της εφημερίδας του Συλλόγου «Η Ξηρονομή», μέλος της Συντακτικής Επιτροπής, επί δύο θητείες πρόεδρος του Συλλόγου, Επίτιμος πρόεδρος, συγγραφέας του βιβλίου «Ξηρονομή: Ιστορική και Λαογραφική Καταγραφή».

Από την Ξηρονομή, με το καλλιτεχνικό χέρι του συγχωριανού μας **Στέλιου Α. Παπανικολάου**

Εκ μέρους των συμμαθητών του Στρατιωτικών Ιατρών, στον αποχαιρετιστήριο λόγο του ο κ. **Γιώργος Ψημένος** ανέφερε μεταξύ άλλων: «...Τον Κλέαρχο τον θυμόμαστε σεμνό, λεπτό, ψηλό, ευγενικό, φιλοσοφημένο, πρίο, ειρηνόφιλο, ταπεινό, άκακο, καρτερικό, αγαπητό σε όλους...».

Ο τότε Πρόεδρος του Συλλόγου των Ξηρονομαίων κ. **Αθ. Καλοζούμης** μιλώντας εκ μέρους των δύο Συλλόγων της Ξηρονομής, μεταξύ άλλων είπε: «...Δια του Συλλόγου και των δρώμενων αυτού πέτυχε την πολιτιστική και επιμορφωτική ανέλιξη της Ξηρονομής. Διέσωσε και ανάδειξε πλήθος ιστορικών και λαογραφικών στοιχείων του τόπου, κάνοντάς τα ευρύτερα γνωστά και κτήμα του λαού μέσω της εφημερίδας του Συλλόγου μας «Η Ξηρονομή», που είναι δημιουργημά του, από τον Οκτώβριο του 1991 μέχρι και του 26ου φύλλου της. Ήταν πίσω από κάθε τι ωφέλιμο και αναγκαίο για την Ξηρονομή, η οποία ενσάρκωνε γι' αυτόν την ιδέα της πατρίδας. Αποκορύφωμα της προσφοράς του είναι το σύγγραμμά του, που ευτύχησε να εκδώσει και παρουσιάσει ο Σύλλογός μας 9.9.2006 στην Ξηρονομή, το οποίο αποτελεί πολύτιμο και ανεκτίμητο περιουσιακό στοιχείο του τόπου...».

Παρουσίαση βιβλίου

Το Σάββατο 4 Νοεμβρίου 2017 στην Αθήνα, είχαμε τη χαρά να παρακολουθήσουμε την παρουσίαση του βιβλίου του εκλεκτού, επί 26 συνεχή χρόνια επιμελητή και συντονιστή της έκδοσης της εφημερίδας μας, κ. **Γεωργίου Χρυσοβιτσιάνου**, με τίτλο «**Τω καιρώ εκείνω π. Μ.**».

Ο πνευματώδης συγγραφέας, μέσα από εικοσιπέντε εύθυμα γραφήματα, που αποτελούν σημείο αναφοράς για την προ Μνημονίου εποχή και είναι μέρος δημοσιεύσεων σε διάφορα έντυπα, προσεγγίζει ευφυώς τη σάτιρα και αποκαλύπτει σημαντικές αλλά και συγκινητικές παρελθούσες εποχές.

Όπως ο ίδιος σημειώνει στην Αντί Προλόγου εισαγωγή του:

«Το σατιρίζειν εστίν εξογκώνειν, αλλήλ το γελάν, υπέρτερο...». Αλλιώςτε, ενεργώντας ερασιτεχνικά, με μόνους οδηγούς το μοιλύβι, το ποντίκι και το βαθύτερο όμως νόημα, δεν επιδιώκει δημοσιότητα, δηλώνει μάλιστα 2άσημος (δηλ. 2 φορές άσημος!). Αναδεικνύει έτσι, με αμεσότητα και ρέουσα, αβίαστη γραφή το κρυμμένο νόημα του βιωμένου παρελθόντος και υποδόρια υπαινίσσεται ή ευθαρσώς αναρωτιέται για το σημερινό κρυμμένο νόημα ή ακόμα περισσότερο, του αύριο το κρυμμένο...»

Με ενδεικτική, της προ Μνημονίου εικονογράφηση, αλλήλ που ευθύς με την ανάγνωση του βιβλίου γίνεται στο νου μας πλούσια, άλλοτε με υπέρτερο «το ανάλαφρο γελάν» κι άλλοτε με υπέρτερη την γλυκόπικρη γεύση, ο βαθιά στοχαστικός Γ. Χρυσοβιτσιάνος μας παρουσιάζει με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, την ομορφιά της γραφής και την συγκίνηση που αυτή, ακόμα και ως σάτιρα, μπορεί να προκαλέσει.

Το Δ.Σ του Συλλόγου μας εύχεται στο συγγραφέα Γ.Χρυσοβιτσιάνο, συνδημιουργό της εφημερίδας μας «Η Ξηρονομή» να έχει υγεία, να χαρεί καλοτάξιδη την έκδοσή του βιβλίου του και με το καλό να μας παρουσιάσει την επόμενη.

ΒΑΣΩ Δ. ΦΙΛΗ

σύλλογοι εν δράσει

✓ Στις 15 Οκτωβρίου 2017, πραγματοποιήθηκε στο Κοινοτικό Κατάστημα της Ξηρονομής, η προβολή του ντοκιμαντέρ για την Ξηρονομή και την Αλυκή, που αναδεικνύει τους αρχαίους αλλά και νεότερους θησαυρούς του τόπου και της ιστορίας μας. Το ντοκιμαντέρ δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του 2016 από το συγγραφέα - σκηνοθέτη, με σπουδές στην Κοινωνιολογία, τη Λαογραφία και τη Δημοσιογραφία κ. **Γεώργιο Λεκάκη** και το Σύλλογο των Ξηρονομαίων και τον Πρόεδρό του κ. Κ. Νίκα. Συνεργάστηκαν οι «Φρυκτωρίες» και ο Σύλλογος «Φροντιστήριο Θηβαϊκής Αρχαιογνωσίας», μετά την από κοινού πρωτοβουλία πρόσκλησης των Συλλόγων της Αλυκής και με την ευγενική χορηγία των κ.κ. Χ. Μπουζικά, Χ. Κόντη και Σ. Κάρκαλη, της Κοινότητας Ξηρονομής και του Συλλόγου των Ξηρονομαίων.

Ποδηληθής ήταν η συνοδεία του κ. Γ. Λεκάκη, από το Διαδικτυακό κανάλι «**Αρχαίον Πολιτισμού**». Παρέστησαν οι Π. Μπανταλάκης, Α. Λοϊζου, Μ. Βέργου και από το Σύλλογο «Φροντιστήριο Θηβαϊκής Αρχαιογνωσίας» οι Γ. Πέππας, Μ. Νέλλη, Δ. Μπάκας, Β. Μέξης και Ν. Χατζηδούρος, Π. Δελής, Β. Σταματάκου και Κ. Βασιλείου. Την ιδιαίτερη αυτή εκδήλωσή μας, τίμησε με την παρουσία του ο ιερέας του χωριού μας, Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Ανδρόνικος. Μας τίμησαν επίσης, ο Αντιδήμαρχος Δ. Εθίσβης, Ιατρός κ. Α. Καμούτσας και ο Πρόεδρος Τ.Κ Ξηρονομής κ. Ε. Κεφαλάς, που χαιρέτησαν την εκδήλωση, ο Πρόεδρος Τ.Σ Ελληοπίας κ. Σ. Σιαπάτης, η Πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών Ξηρονομής κ. Μ. Μαρίνη - Τζίτζη, ο Πρόεδρος του Συλλόγου «Αργώ» Αλυκής κ. Χ. Μπουζίκας, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Απανταχού Φιλοπροόδων Ελληοπίας κ. Σ. Κουτσούρης, η πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών Ελληοπίας κ. Σ. Πανουργιά και ο φίλος του Συλλόγου μας κ. Κ. Μπαρδώσας, από Αλιάρτο, με όλη την οικογένειά του. Και βέβαια οι συγχωριανοί μας, που ακάματα, θερμά παραστέκουν στο πλευρό του Συλλόγου και των δράσεών του. Τους ευχαριστούμε όλους από καρδιάς.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Ξηρονομαίων κ. **Κ. Νίκας** καλωσορίζοντας τον κ. Λεκάκη και συστήνοντάς τον στους παρευρισκόμενους, του έδωσε το βήμα και στην ομιλία του, ο κ. Λεκάκης, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«...*Αλλά η μαγεία και η ιστορία ευρίσκεται από την άλλη μεριά του ορμίσκου, την ανατολική. Εκεί, στο τέλος της παραλιακής οδού υπάρχουν τα ερείπια των τειχών της ακροπόλεως της αρχαίας πόλεως Τίφα ή (αι) Τίφαι, την οποία οι περισσότεροι αναφέρουν ως Σίφα ή Σίφη ή (αι) Σίφαι (ο κάτοικος Σιφαίος/Σιφαιεύς). Είναι μάλλον ερείπια του 4ου αι. π.Χ. που σκαρφαλώνουν στο βράχο. Ένα δίπτυχο σχεδόν εφάπτεται με τον παραλιακό δρόμο. Η συνέχεια των τειχών χάνεται μέσα στη θάλασσα, όπου είναι ορατά τα λείψανα, που κάποτε οχύρωναν το νυν μικρό λιμανάκι του Κορινθιακού! Τα τείχη της ακροπόλεως των Τιφών ενισχύονται από 6 πύργους, των οποίων σώζονται τρεις πύλεις, από τις οποίες η κύρια ήταν το δίπτυχο που ευρίσκετο (και ακόμη ευρίσκεται, ευτυχώς) στην παραλία! Η πόλη Τίφα ετυμολογείται από το τίφος (= τέλημα, βάλλτος), λέξη που χαρακτηρίζει την περιοχή της αλυκής. Αλλά η ορθογραφία της πόλεως ως Τίφαι, ίσως, και να την σχετίζει με τον εκατοσμάτω Τυφώνα. Η ορθογραφία Σίφα, όμως, μας παραπέμπει στο σιφώνιο, που εί-*

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΞΗΡΟΝΟΜΑΙΩΝ

Προβολή ντοκιμαντέρ

ρευνα θα μπορέσει να μας αποδείξει. Με τις δυο προαναφερόμενες ετυμολογικές σκέψεις, δε θα πρέπει να θεωρηθεί άστοχη η υπόγεια διασύνδεση: Από τη Σίφα να ξεκινά ένα «σιφώνιο» που να βγάζει στο Κωρύκειον Άντρον Δελφών... Ή ένα σιφώνιο που να αποστράγγιζε την Κωπαίδα λίμνη... Η Τίφα ήταν το ένα από τα δύο λιμάνια των Θεσπιέων (το άλλο ήταν η Κρεύσις). Από την Τίφα καταγόταν ο Τίφος, ο Κυβερνήτης της «Αργούς» κατά την Αργοναυτική εκστρατεία! Άρα λιμνή με μεγάλη ναυτική ιστορία και παράδοση. Οι Αργοναύτες δεν θα παρέδιδαν τη διακυβέρνηση της πιο προηγμένης τεχνολογίας πλοίου της αρχαιότητας σε έναν οποιονδήποτε πλοίαρχο, με ασήμαντη καταγωγή! Προς τιμήν του Τίφους διοργανωνόταν εορτή στην Τίφα, θυμίζοντας σε όλους πως κάποτε οι Βοιωτοί ήταν οι σοφοί της θάλασσας. Μάλιστα, έλεγαν πως η ίδια η «Αργώ», μετά τον ιστορικό πλοιοκτήτη, ήταν τιμητικός και προς τιμήν του Τίφους αραγμένη εδώ. Και έρχονταν να την ιδούν και να τη θαυμάσουν προσωπικότητες απ' όλην τον κόσμο! Η Τίφα είναι κτίσμα του Ηρακλήους. Δεν ήταν μεγάλη πόλη. Στην αρχαία Τίφα έχει βρεθεί κεραμική διαφόρων περιόδων από τα «προϊστορικά» χρόνια ακόμη, κάτι που υποδηλώνει τη μακρά και συνεχή κατοίκηση του χώρου, έως και τα ρωμαϊκά αυτοκρατορικά χρόνια (2ος αι. μ.Χ.). Σπουδαιότερο εύρημα, μια περίφημη αρχαία επιτύμβια στήλη, η Στήλη της Φιλωτέρας, με μια περίληψη μάνα να αποχωρίζεται το μικρό παιδί της, που υψώνει το χεράκι του, θέλοντας να αγγίξει για μια ακόμη στερνή φορά το προσφιλές σε αυτό στήθος της. Βοιωτικό έργο των αρχών του 4ου αι. π.Χ.»

Στο ντοκιμαντέρ εμφανίστηκαν τόποι - σημεία της Ξηρονομής, σημαντικές αρχαιολογικές σημασίες, που παρουσίασε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Κ. Νίκας και με την αναφορά λοιπών σημείων από τους: πρόεδρο της Τ.Κ. Ξηρονομής κ. Ε. Κεφαλά, το μέλος Τ.Σ Ξηρονομής κ. Μ. Θεοδωρή που μίλησαν για τα σωζόμενα αρχαία, όπως την εξαιρετικής τέχνης αυλόθυρα της οικίας κ. Ιωάννας Ευαγγ. Μπαρδώσα - Ντουνιαδάκη (πρώην θύρα Αθαν. Αθανάσινα - Νας Ντουινιά) με τη σκαλιστή στην υπέρθυρη πέτρα της επιγραφή «Σήμερον εμού, αύριον ετέρου, ουδέποτε τινός», τα παλαιά οικήματα των Ξηρονομαίων Κολλιομπούση και Τζανάκου, το δασύλλιο της Τριβιάς, χαρακτηρισμένο αρχαιολογικό χώρο με τα θεμέλια αρχαίου Ι. Ναού και τις λειψές κολόνες - απομεινάρια βυζαντινού νεκραταφείου από τον 10ο - 12ο αιώνα. Ακόμα παρουσίασαν τις παλαιές εκκλησίες μας, το παλαιό υδραγωγείο, τις κορίτες, τα παλαιά ελαιοτριβεία καθώς και την αιωνόβια Πουρνάρα, στον ίσκιό της οποίας ο συγχωριανός μας κ. Δ. Ντάμκας ανέφερε την παρασκευή του αυθεντικού σπιτικού σαπουνιού από ελαιόλαδο.

Ιδιαίτερη ήταν και η παρουσίαση της Αλυκής με τους Προέδρους των Συλλόγων της κ. Κ. Χ. Μπουζικά και Σ. Κάρκαλη να μιλούν για τα επιβλητικά ερείπια της ακρόπολης της αρχαίας Τίφας ή Σίφας και τα υπολείμματα του ευδιάκριτου αρχαίου λιμανιού της, που καρτερικά περιμένουν από την πολιτεία να τα συντηρήσει και να τα αναδείξει, έτσι όπως οφείλει και τους αξίζουν. Αναφέρθηκαν για τον δεινό Τίφου, τον κυβερνήτη της «Αργούς» και την Αργοναυτική εκστρατεία. Για το σπουδαιότερο αρχαίο εύρημα, την περίφημη αρχαία επιτύμβια στήλη της Φιλωτέρας του 4ου αι., που εκτίθεται σε ένα από τα σημαντικότερα αρχαιολογικά μουσεία στην Ελλάδα, το Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών. Για την αλατοβριθή, πεντακάθαρη, καταγάλανη θάλασσα με τα κρυστάλλινα νερά και τη βοτσαλωτή παραλία που ευφραίνει καρδιά και νοου και τα περίφημα, πεντανόστιμα ψάρια και θαλασσινά της, που ευφραίνουν τον ουρανόσκο κάθε επισκέπτη. Επίσης, για την περίφημη ιαματική λίμνη - υδροβιότοπο, το διπλανό Αλωνίτζι, το εξωκλήσι της Υπαπαντής, τους υπέροχους γραφικούς ορμίσκους, που αντικρύζουν νύχτα - μέρα τα νησάκια «Κούβελλος», «Δίπορτο», «Στρογγύλη» και τις σεισογενείς «Αλκυονίδες» νήσους. Και φυσικά για τους φιλόξενους ανθρώπους της Αλυκής, που αγωνίζονται στον τόπο τους, αυτόν της άγριας αλλά φυσικής ομορφιάς και μαγείας και ευγενικά και πρόθυμα περιποιούνται τον επισκέπτη, κάθε εποχή του χρόνου.

Με το πέρας της προβολής του ντοκιμαντέρ, οι εκλεκτοί προσκεκλημένοι μας - δημιουργοί του, τίμησαν την εφημερίδα του Συλλόγου μας «Η Ξηρονομή» με την επίδοση του «Χάρτη της Αρχαίας Βοιωτίας» και του βιβλίου «Οι 88 αρχαίες πόλεις της Βοιωτίας» του κ. Γ. Λεκάκη, στον Πρόεδρό μας κ. Κ. Νίκα,

Ο ομιλητής κ. Γ. Λεκάκης και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Β. Φίλη, Α. Παπαθωμά και Κ. Αδάμ

ο οποίος τιμής ένεκεν του παρέδωσε το βιβλίο του αείμνηστου Κηλέαρχου Σπύρου «Ξηρονομιά - Ιστορική και Λαογραφική Καταγραφή».

Η ενδιαφέρουσα και ωραία αυτή εκδήλωση, ολοκληρώθηκε με το γεύμα που παρέθεσε ο Πρόεδρος της Τ. Κ. Ξηρονομίας κ. Ε. Κεφαλάς στον επιφανή κ. Γ. Λεκάκη και την εκλεκτή συνοδεία του, στην ταβέρνα Ε. Κεφαλά.

Αξιομνημόνευτη κατά τη διάρκεια του γεύματος και ταυτόχρονα συγκινητική υπήρξε η αναφορά του κ. Β. Μέξη, Ταμία του Συλλόγου «Φροντιστήριο Θηβαϊκής Αρχαιογνωσίας», πως η όλη αυτή ενέργεια και προσπάθεια εκ μέρους τους για την Ξηρονομία και την Αλυκή, που έγινε με τη συνεργασία του

Συλλόγου μας αφιερώνεται στη μνήμη του ένθερμου, εκλιπόντα Ξηρονομαίου φίλου τους Ευθυμίου (Θέμη) Ι. Κυριάκου, που ταξίδεψε πρόωρα, ξαφνικά και απροσδόκτα.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Ξηρονομαίων ευχαρίστησε για την διεκπεραιωτική στήριξη τους, κατά την εκδήλωση προβολής του ντοκιμαντέρ για την Ξηρονομία και την Αλυκή, τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου Κ. Αδάμ, τον Γεν. Γραμματέα Κ. Βαζούρα, την Αναπλ. Γεν. Γραμματέα Β. Φίλη - Κακέση και την Έφορο Πολιτιστικών Α. Παπαθωμά - Γαρυφαλλίδη.

ΒΑΣΩ Δ. ΦΙΛΗ

Η εκδρομή μας σε Βιέννη, Πράγα, Βουδαπέστη και Βελιγράδι

✓ Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος περιμέναμε με ανυπομονησία και αγωνία την ανακοίνωση του νέου μας προορισμού. Ήμασταν σίγουροι ότι όποιος και αν ήταν θα περνούσαμε υπέροχα, χάρη στην άσπρη οργάνωση και τη θαυμάσια παρέα. Βουδαπέστη, Πράγα, Βιέννη, Βελιγράδι ο νέος προορισμός. Όλοι μας γνωρίζαμε ότι αυτές οι ευρωπαϊκές πρωτεύουσες είναι από τις πιο όμορφες και γραφικές. Με γεμάτες βαλίτσες και καλή διάθεση ξεκινήσαμε για τη νέα μας περιπέτεια. Φτάσαμε στο Νις, όπου διανυκτερεύσαμε και την επομένη ξεκινήσαμε για Βουδαπέστη.

Απογευματάκι φτάσαμε στο «Παρίσι της Ανατολής», την πανέμορφη Βουδαπέστη, όπου μας καλωσόρισε καθώς μας προσκαλούσε να τη γνωρίσουμε. Αφού τακτοποιηθήκαμε στα δωμάτιά μας και απολαύσαμε μια υπέροχη ζεστή σούπα, ξεκινήσαμε για τη βραδινή μας κρουαζιέρα στον ωραίο και επιβλητικό Δούναβη. Πληροφορηθήκαμε ότι είναι ο πιο ρομαντικός τρόπος για να απολαύσουμε την πόλη και την αρχιτεκτονική της. Ήταν πραγματικά αξέχαστη εμπειρία να βλέπει κανείς τη Βουδαπέστη και ν' ανάβουν ένα - ένα τα φώτα της και να φωτίζουν το κάστρο της Βούδας, την εκκλησία του Matthias, τη γέφυρα Chain, το κτήριο του Κοινοβουλίου, τη βασιλική του Αγίου Στεφάνου και το νησί της Μαργαρίτας. Αργά το βράδυ και συνεπαρμένοι από τη μοναδική κρουαζιέρα επισκεφτήκαμε μια παραδοσιακή συγγραφική ταβέρνα, όπου το πικάντικο Γκούλας και τα τσιγγάνικα βιολιά μας «ζάησαν» υπέροχα.

Την επομένη βρεθήκαμε στην Πέστη, στην πλατεία των Ηρώων που ήταν στολισμένη με τα υπέροχα αγάλματα των Ούγγρων βασιλιάδων. Πέρασαμε από το εκπληκτικό κτήριο της Όπερας και διασχίσαμε την οδό Andrassy, έναν από τους πιο όμορφους δρόμους της πόλης. Καταλήξαμε στον καθεδρικό ναό του Αγίου Στεφάνου, ο τρούλος του οποίου φαίνεται από όλες τις γωνιές της πόλης. Η ξενάγησή μας ολοκληρώθηκε διασχίζοντας την ομορφότερη από τις οκτώ γέφυρες της πόλης, τη «Γέφυρα των Αλυσίδων» για να βρεθούμε στην παραμυθένια πλευρά της Βούδας και τον «Πύργο των Ψαράδων». Η δομή του είναι βγαλμένη από παραμύθι και φέρνει στο νου τα κάστρα των παραμυθιών της Σταχτοπούτας και της Ωραίας Κοιμωμένης. Αν και ο καιρός δεν ήταν σύμμαχος γιατί έβρεχε καταρρακτωδώς, ωστόσο αποζημιωθήκαμε από την υπέροχη και παραμυθένια θέα.

Επόμενος σταθμός μας η Πράγα. Χτισμένη στις όχθες του ποταμού Μόλδαβα είναι μια κουκλίστικη, παλιά πόλη, με πνεύμα μπαρόκ και γοτθικό με πλούσια πολιτιστική κληρονομιά και ένα εκπληκτικό κάστρο που αντανακλάται στο ποτάμι και σαν όνειρο σε ταξιδεύει πίσω στο χρόνο. Η πρωτεύουσα της Τσεχίας δικαιώνει απόλυτα τη φήμη μιας ρομαντικής πόλης που σου γεννά άβιαστα την επιθυμία να την επισκεφτείς ξανά και ξανά. Περιπατώντας προς το κέντρο της πόλης σταθήκαμε στο κέντρο της τεράστιας πλατείας και χαζέψαμε το άγαλμα του Γιαν Χουν και την εκκλησία του Αγίου Νικολάου. Σήμα κατατεθέν της παλιάς πόλης αποτελεί το πολυφωτογραφημένο αστρονομικό ρολόι στον πύργο του παλιού δημαρχείου. Για το λόγο αυτό προσπαθήσαμε να σταθούμε μπροστά ώστε να παρακολουθήσουμε καλύτερα την παράσταση των κινούμενων αγαλματιδίων του 15ου αιώνα κάθε φορά που άλλαζε η ώρα.

Το επόμενο πρωινό μας βρήκε στην άλλη πλευρά του Μόλδαβα όπου δεσπόζει το κάστρο βγαλμένο σαν από παραμύθι. Είναι το πιο φημισμένο αξιοθέατο της Πράγας και το μεγαλύτερο μεσαιωνικό σύμπλεγμα στην Ευρώπη με μαγευτική θέα στην πόλη και υπέροχες εικόνες για πολλή φωτογραφικά κλικ. Το τρίτο προαύλιο του μάλιστα προ-

σφέρεται για ρομαντική βόλτα στους δρόμους με τους κυβόλιθους. Εκεί βρίσκεται ο επιβλητικός καθεδρικός ναός του Αγίου Βίτου με την περίτεχνη γοτθική αρχιτεκτονική. Ακόμη είδαμε το παλιό βυζαντινό ανάκτορο, το μοναστήρι και τον πύργο της πυρίτιδας, αλλά και το σπίτι που έζησε για μερικά χρόνια ο μεγάλος συγγραφέας Κάφκα. Λίγο πριν το απόγευμα διασχίσαμε την εμβληματική Karlun Most (γέφυρα του Καρόλου), απολαμβάνοντας τα υπέροχα χρώματα που καθρεφτίζονταν στην επιφάνεια του ποταμού. Η γέφυρα αυτή χτίστηκε το 1357 και υπήρξε η μοναδική που ένωνε το κάστρο με την παλιά πόλη. Στις άκρες της δεσπόζουν γοτθικοί πύργοι, ενώ κατά μήκος της υπάρχουν τριάντα αγάλματα. Μικροπωλητές, ζωγράφοι, μελωδίες αλλά και ποταμόπλοια που πλέουν στα ήρεμα νερά συμπληρώνουν το σκηνικό.

Δε θα μπορούσαμε να μην πάμε στο Κάρλοβου Βάρου, που γίνεται αντικείμενο θαυμασμού για δεκάδες χιλιάδες τουρίστες κάθε χρόνο. Χιλιάδες είναι και οι ασθενείς που συρρέουν για θεραπείες στα τοπικά ιαματικά λουτρά, καθώς είναι παγκοσμίως φημισμένη λουτρόπολη που ιδρύθηκε από τον Κάρολο Δ'. Η πιο γνωστή πηγή είναι η Vridlo, που εκτοξεύει τα νερά της σε ύψος δέκα μέτρων. Μάλιστα είναι και η πιο θερμή πηγή, αφού η θερμοκρασία της αγγίζει τους 72°C. Κατά τη διάρκεια της ξενάγησης μάθαμε για το ιστορικό τμήμα της πηγής, επισκεφτήκαμε το αυτοκρατορικό θεραπευτήριο, το θέατρο της πόλης, τις στοές και τα περιστύλια διαφόρων αρχιτεκτονικών ρυθμών που στεγάζουν τις ιαματικές πηγές, όπως και το φυσικό θερμοπίδακα και τη ρώσικη εκκλησία. Αφού απολαύσαμε το φαγητό μας περπατήσαμε στον κεντρικό πεζόδρομο, δίπλα στον ποταμό Τέπλντ και καταλάβαμε γιατί ο Μπετοβεν, ο Μπαχ, ο Σοπέν και οι Τσάροι Πέτρος ο Μέγας και Νικόλαος ο Β' επισκέπτονταν την πόλη και περπατούσαν στον ίδιο δρόμο.

Από την Πράγα αναχωρήσαμε με τις καλύτερες εντυπώσεις. Επόμενος σταθμός μας ήταν η μοναδική Βιέννη. Αρχικά επισκεφτήκαμε τον πύργο Donauturm που είναι το υψηλότερο κτήριο της Βιέννης με ύψος 325μ. Μας κόπηκε η ανάσα καθώς βλέπαμε την απίστευτη θέα της πόλης που απλώνονταν κάτω από τα πόδια μας και όλα αυτά εν κινήσει, αφού ο πύργος γύριζε. Με το λεωφορείο κάναμε ένα σύντομο γύρο στην περίφημη Λεωφόρο Ρινγκ Στράσε, όπου είδαμε το ανάκτορο του Χόφμπουργκ, τα δίδυμα μουσεία Ιστορίας της

Οι χαρούμενοι εκδρομείς μπροστά από τη Μουσική Σκηνή Πράγας, Ροντολφίνουμ

Εύλογοι εν δράσει

Τέχνης και Φυσικής Ιστορίας, το πανεπιστήμιο, το τετράγωνο των μουσείων και το Κοινοβούλιο. Εκείνο όμως, που θα μας μείνει αξέχαστο ήταν η επίσκεψή μας στο ανάκτορο Σίλος Σενμπράιν. Μοναδικοί πίνακες, έπιπλα εποχής, πολυέθλια και αύρα του χθες που σε κάνουν να νομίζεις ότι η πριγκίπισσα Σί-συ βρίσκεται κάπου εκεί και θα τη δεις. Αν και το κρύο ήταν τσουχτερό δεν μας εμπόδισε να φτάσουμε στο Stephansdom, το πιο κεντρικό σημείο της Βιέννης με το διάσημο καθεδρικό ναό του Αγίου Στεφάνου. Περιπατώντας κανείς στον πεζόδρομο θα συναντήσει το μνημείο για την πανώλη, όπου η αρρώστια παρουσιάζεται ως γριά μάγισσα που ισοπεδώνεται από έναν άγγελο και το άγαλμα του Λεοπόλδου Α' που προσεύχεται. Αφού αγοράσαμε τα περιφημα σοκολατάκια πήραμε το δρόμο για τη Βουδαπέστη.

Τελευταίος σταθμός μας ήταν η πρωτεύουσα της Σερβίας, το Βελιγράδι, που το αποκαλούν και «Λευκή πόλη του Δούναβη». Κάναμε μια σύντομη στάση για το μεγαλύτερο ορθόδοξο ναό των Βαλκανίων, τον Άγιο Σάββα και μετά έγινε η καθιερωμένη περιήγηση στην πόλη. Τα περισσότερα αξιοθέατα τα συναντάει κανείς στην παλιά πόλη. Το πιο γνωστό και όμορφο σημείο της πόλης είναι χτισμένο στη συμβολή των ποταμών Δούναβη και Σάββα, το φρούριο Kalemeg-dan, που έχει μετατραπεί σ' ένα μεγάλο φανταστικό πάρκο με

πολλά αξιοθέατα, όπως το στρατιωτικό μουσείο, ωραίους κήπους αλλά και θέα προς την πόλη και τους ποταμούς Δούναβη και Σάββα. Η συνέχεια μας βρήκε στον πύργο του Νεμπούδα, τη φυλακή όπου οι Τούρκοι κρατούσαν αιχμάλωτο τον ήρωα της ελληνικής επανάστασης Ρήγα Φεραίο. Στην Πλατεία Δημοκρατίας, το σημείο συνάντησης των ντόπιων, δώσαμε κι εμείς ραντεβού για βόλτα στον πανέμορφο πεζόδρομο Σκαντάρλια με τα πολλά καφέ και εστιατόρια. Αργά το βράδυ επιστρέψαμε στο Νις και κάπως έτσι τελείωσε το όμορφο ταξίδι μας.

Η εμπειρία ήταν μοναδική. Οι εικόνες από τις πόλεις, τα τοπία και τα αξιοθέατα θα μείνουν ανεξίτηλα στη μνήμη μας. Ο νους, το σώμα αλλά και η ψυχή μας ξεκουράστηκαν και γαλήνεψαν. Το άγνωστο και το διαφορετικό μας γοήτευσε και όλα αυτά μας έδωσαν νέα ώθηση και κουράγιο να επιστρέψουμε στην πεζή και κουραστική καθημερινότητά μας.

Κλείνοντας και για μια ακόμη φορά θα ήθελα να ευχαριστήσω την αγαπητή μας Μαρίνα που μας έδωσε την ευκαιρία να ζήσουμε αυτή τη μοναδική εμπειρία.

Προσμένουμε με λαχτάρα το επόμενο μας ταξίδι. Ραντεβού το Σεπτέμβριο!!!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΛΥΜΠΙΡΗ

Έγραψαν για την εκδρομή

«Η θήμερη εκδρομή του Συλλόγου του Ξηρονομαίων ήταν μια ενδιαφέρουσα εμπειρία, γεμάτη εικόνες, ήχους, γεύσεις. Το πρόγραμμα ήταν φανταστικό και μας έδωσε την ευκαιρία να δούμε όσο το δυνατό περισσότερα πράγματα. Όπως είπε ένας συνταξιδιώτης "τα ταξίδια είναι επένδυση ψυχής", έτσι και για μας η εκδρομή αυτή ήταν μια επένδυση που μας έκανε πιο πλούσιους σε εμπειρίες.

Επισκεφτήκαμε διαφορετικά κράτη και πόλεις και διανύσαμε πολλά χιλιόμετρα χωρίς να κουραστούμε ιδιαίτερα. Διασχίσαμε όλο το κράτος των Σκοπίων και τη Σερβία για να φτάσουμε στον πρώτο κεντρικό προορισμό μας που ήταν η Βουδαπέστη και να συνεχίσουμε μετά και προς τις άλλες πόλεις που συμπεριλαμβάνονταν στο πρόγραμμά μας: Πράγα, Κάρλοβι-Βάρυ και Βιέννη. Φυσικά με τις απαραίτητες στάσεις στα ενδιάμεσα για διανυκτέρευση και ξεκούραση. Αξέχαστη θα μας μείνει η κρουαζιέρα στο Δούναβη, η επίσκεψη στο ανάκτορο Σένμπρουν στη Βιέννη, η γέφυρα του Καρόλου, το αστρονομικό ρολόι και η Καστρούπολη της Πράγας. Ήταν ένα πολύ όμορφο ταξίδι σε χώρες με πολλά αξιοθέατα και σημεία ενδιαφέροντος.

Αξέχαστη όμως θα μείνει και η όμορφη ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε μέσα στο πούλμαν. Ήμασταν ένα πολύ όμορφο γκρουπ και οι πολλές ώρες του ταξιδιού κύλησαν ευχάριστα με τραγούδια, χορό, ανέκδοτα και όμορφες ιστορίες. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον κ. Αθανάσιο Καλοζούμη που γέμιζε τις ώρες μας με τις απίστευτες ιστορίες και γνώσεις του, αλλά και τα τραγούδια του.

Από την εκδρομή δεν έλειψαν βέβαια και τα απρόοπτα όπως η ασθένεια που ταλαιπώρησε κάποιους συνταξιδιώτες μας. Στα αρνητικά επίσης και η πολλή βροχή που μας έπιασε στη Βουδαπέστη και μας εμπόδισε να την απολαύσουμε όπως θα θέλαμε. Καλό όμως είναι να μην στεκόμαστε στα αρνητικά σημεία. Η συνοδική εμπειρία ήταν σίγουρα θετική. Και για το λόγο αυτό οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' αυτούς που οργάνωσαν και πραγματοποιήσαν αυτή την εκδρομή, καθώς και στον εξαφανισμένο οδηγό που είχαμε.

Εγώ και η παρέα μου από το Καπαρέλλι, που ανήκουμε χρόνια στους φίλους της Ξηρονομίας και συμμετέχουμε ενεργά σε πολλές εκδηλώσεις της, μείναμε απόλυτα ευχαριστημένοι και απολαύσαμε στο έπακρο όλα αυτά που περιελάμβανε το πρόγραμμα.

Ευχαριστούμε για την όμορφη εμπειρία και ελπίζω να μας δοθεί η ευκαιρία να σμιζουμε ξανά στη νέα εκδρομή του 2018».

Με εκτίμηση ΚΟΛΕΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ

★ ★ ★

«Τις εντυπώσεις αυτή τη φορά δεν μπορώ να τις περιγράψω. Ό,τι και να πω είναι λίγο! Αυτές τις ημέρες έζησα σε μία άλλη εποχή πολλά χρόνια πριν. Περιπάτησα στην Καστροπολιτεία της Πράγας με την απάραμυλλη ο-

μορφιά. Ήθελα να είχα φτερά να πετάξω ψηλά από την πόλη, με τα χιλιάδες κάστρα. Η μαγική ομορφιά της με άφησε άφωνη. Βλέποντας τα κάστρα με τα αγάλματα στις στέγες και στο επάνω μέρος των θυρών τα οικίσματα των οικογενειών νόμιζες ότι θα ανοίξει κάποια πύλη και θα βγει κάποιος καθαλήρης με την πανοπλία του.

Βαδίζοντας στους πλακόστρωτους δρόμους νιώθεις σαν να βρίσκεσαι μέσα σε ένα απέραντο μουσείο. Στην πέτρινη γέφυρα του Καρόλου μέτρησα τριάντα αγάλματα κατά μήκος της. Εκεί είδα πρώτη μου φορά πλανόδιους ζωγράφους. Σε άλλη γέφυρα είδαμε αμέτρητα λουκέτα που οι ερωτευμένοι κλειδώνουν την αγάπη τους και πετάνε το κλειδί στα νερά του ποταμού.

Στη Βουδαπέστη όπου ο γαλάζιος Δούναβης με τις πανέμορφες γέφυρες και δεξιά και αριστερά τα παραμυθένια παλιόκλαμα έκλεισε τα μάτια μου και είδα την Αυτοκράτειρα Σίσυ να βαδίζει στη γέφυρα που έχει το όνομά της και εκατοντάδες Μαγυάροι αξιωματούχοι με τις πολύχρωμες στρατιωτικές στολές τους να υποκλίνονται στο πέρασμά της...

Σ' ευχαριστούμε αγαπητή Μαρίνα. Αυτή τη φορά δε διοργάνωσες μία εκδρομή. Μας ταξίδεψες στο όνειρο!»

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΡΥΔΗ

★ ★ ★

«Η θήμερη εκδρομή του Συλλόγου μας στα μοναδικά τοπία της κεντρικής Ευρώπης, πιστεύω ακράδαντα πως άφησε σε όλους μας, υπέροχες, γλυκιές γεύσεις.

Όλες οι ιστορικές αυτές πόλεις, σαν ένα μπουκέτο σπάνια λουλούδια, δεμένες μεταξύ τους με τη γαλάζια κορδέλα του Δούναβη, του χιλιόμετρο-γεμισμένου, μας χάρισαν μοναδικές εικόνες. Μπορεί κανείς να επισκεφθεί τα μέρη αυτά και ιδιωτικώς (αν μπορεί), όμως η παρέα, η συντροφικότητα, ακόμα και η λίγη μουρμούρα που πάντα υπάρχει σε τόσο διαφορετικούς ανθρώπους, μεταξύ τους, δημιούργησαν ένα όμορφο ταξίδι απολαυστικό και πανέμορφο, παρά τα ατελείωτα χιλιόμετρα.

Κλείνω τα μάτια και ταξιδεύω ξανά και ξανά στη μαγευτική νυχτερινή κρουαζιέρα, στις όχθες του Δούναβη, στη Βουδαπέστη. Ένα τοπίο βγαλμένο από παιδικά παραμύθια, από άλλες εποχές. Η κεντρική Ευρώπη έχει ιστορία, έχει μεσαιωνικές πόλεις, καταπράσινα τοπία. Έχει σεβασμό στη φύση, έχει Δούναβη, δεν έχει θάλασσες, ήλιο και δεν είναι Ελλάδα.

Χαρήκαμε πάρα πολύ, τόσο εγώ όσο και η αδερφή μου η Ευαγγελία που ταξίδεψε από τη θράκη για την εκδρομή, και όλοι στο πούλμαν την καλοδέχτηκαν και γίναμε μια παρέα. Ευχαριστούμε τη Μαρίνα για τη σπουδαία διοργάνωση και την υπομονή της, τον οδηγό μας κ. Χρήστο Μειδάνη, τον πάντα χαμογελαστό και υπεύθυνο κ. Κώστα Κουτσομύχο για τις λεπτομερείς διευκρινίσεις του ατέλειωτου οδοιπορικού μας όπως και τον κ. Καλοζούμη για το ευχάριστο κλίμα».

ΧΡΥΣΑ ΑΔΑΜ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΚΑΡΙΩΤΙΣΣΑ»

1ο τουρνουά τοξοβολίας

✓ Στις 29/12 διεξήχθη το 1ο τουρνουά τοξοβολίας στο Πνευματικό Κέντρο Δομβραΐνας. Συμμετείχαν αθλητές από όλα τα ηλικιακά «γκρουπ». Σε όλους τους συμμετέχοντες/νικητές απονεμήθηκαν αναμνηστικά διπλώματα και μετάλλια. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το δάσκαλο/προπονητή μας κ. Νίκο Μπαλιάμη και να σας ενημερώσουμε ότι το επόμενο ραντεβού μας θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 9 Ιανουαρίου 2018. Σας ευχόμαστε ολόψυχα καλή και ευλογημένη χρονιά με υγεία, αγάπη και ευτυχία.

Στιγμιότυπο από το τουρνουά τοξοβολίας

Κοινωνικά

Στις 12/10 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου έγινε η βάπτισμα της μικρής Μαρίας Άννας με πνευματική μητέρα την κ. Θεοδώρα Μουλικιώτη, σύζυγο του Γραμματέα του Συλλόγου μας.

Μαθήματα τοξοβολίας

Στο Πνευματικό Κέντρο Δομβραΐνας λειτουργεί αθλητικό τμήμα τοξοβολίας κάθε Τρίτη 16.00 - 20.00 με 4 τμήματα νέων και ενηλίκων.

Ρυθμική αγωνιστική Γυμναστική

Αθλητικό τμήμα ρυθμικής αγωνιστικής γυμναστικής λειτουργεί κάθε Τετάρτη και ώρες 15.30 - 17.30 στο Πνευματικό Κέντρο Δομβραΐνας.

ΠΑΝ. ΠΑΛΛΗΚΑΡΗΣ
Πρόεδρος του Συλλόγου

Ευχές, ευχές...

Για τα Χριστούγεννα και το νέο έτος έστειλαν στη διεύθυνση της εφημερίδας μας ευχές οι: Ομοσπονδία Συλλόγου Γυναικών Βοιωτίας, Σύλλογος Γυναικών Ελλοπίας, Σύλλογος Γυναικών Δομβραΐνας, Αγροτικός Συνεταιρισμός Ψηρονομής, οι ομογενείς Διομήδης Σταμάτης, Βούλα Νόκα - Γολεμάτη, Γεώργιος Τσιγιάννης, Άννα Αναστ. Μακρή και Πανάκης Μπεκρής. Επίσης η Φαλιά Αν. Μακρή, η Χριστίνα Γ. Μακρή, η Τούλα Παγώνα - Σόρλια και η Γεωργία Κολυμπίρη. Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

Ευχές από το Δ/Σ και τη Συντ. Επιτροπή:

**Ολόψυχα ευχόμαστε
της Βηθλέμ τ' αστέρι
την ευλογία του Χριστού
στο σπίτι σας να φέρει!**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΛΛΟΠΙΑΣ

Δέηση και αγιασμός για τον παπα-Αναστάση

✓ Αρκετός κόσμος, το πρωί της Κυριακής 29 Οκτωβρίου βρέθηκε στην Ελλοπία για τα εγκαίνια στο νέο εκκλησάκι στη μνήμη του παπα-Αναστάση. Με πρωτοβουλία του Συλλόγου Γυναικών Ελλοπίας το όμορφο εκκλησάκι τοποθετήθηκε πλησίον της ιστορικής σπηλιάς, στο δρόμο Ελλοπίας - Λεύκτρων και είναι αφιερωμένο στον παπα-Αναστάση και την Αγία Φιλοθέη.

Στην ομιλία της η Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Σωτηρία Πανουργιά, αφού ευχαρίστησε τις παρευρισκόμενες στη συνέχεια αναφέρθηκε στην ιστορία της σπηλιάς:

«Μια λαογραφική παράδοση λέει ότι κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας μαζί με όλους τους Έλληνες εξεγέρθηκαν για την ανεξαρτησία και οι Καρανταίοι. Η εξέγερση αυτή απέτυχε και οι Τούρκοι στράφηκαν εναντίον των κατοίκων σφάζοντάς τους. Όσοι μπόρεσαν να γλιτώσουν από τη μανία των Τούρκων έφυγαν στα γύρω βουνά. Ο ιερέας του χωριού, ο παπα-Αναστάσης, έφυγε προς τα Λεύκτρα και κρύφτηκε σε μια σπηλιά, σ' έναν απότομο βράχο.

Όταν έφθασαν οι Τούρκοι στο χωριό έκαψαν τα σπίτια και έψαχναν για τους κρυμμένους κατοίκους. Έφθασαν και στη σπηλιά όπου εκεί βρήκαν τον παπα-Αναστάση κρυμμένο, που αφού τον έσφαξαν τον έκαψαν επί τόπου.

Από τότε ο βράχος αυτός ονομάζεται «ο βράχος του παπα-Αναστάση», η δε σπηλιά «η σπηλιά του παπα-Αναστάση».

Στην παράδοση αυτή αφιερώσαμε το εικονοστάσι και στη μνήμη του παπα-Αναστάση έγινε δέηση.

Ευχαριστούμε τους σεβαστούς ιερείς, τον πατέρα Στυλιανό, τον πατέρα Ανδρόνικο και τον πατέρα Λεωνίδα που έκαναν τη δέηση και τον αγιασμό. Επίσης ευχαριστούμε τους κατοίκους που παρεβρέθησαν, σχεδόν όλοι, καθώς και το δάσκαλο Ηλία Αναστασίου, από τον οποίο αντλήσαμε τις όποιες πληροφορίες.

Σ.Σ. Μια εβδομάδα πριν τα εγκαίνια στο εικονοστάσι του παπα-Αναστάση έγινε απογευματινός περίπατος στην Ι. Μονή Λυκούρεση στη Χαιρώνεια και γεύμα στην Αγόριανη.

Για το Δ.Σ. Σ. ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ

Το εικονοστάσι στη μνήμη του παπα Αναστάση

Σύλλογοι εν δράσει

✓ Ο Σύλλογός μας την Κυριακή 18 Ιουνίου 2017 και ώρα 11.00 στο Πνευματικό Κέντρο Δομβραΐνας διοργάνωσε Επιστημονική Ημερίδα με θέμα: «Πρώιμος Καρκίνος του μαστού. Από τη διάγνωση στη θεραπεία» προς τιμήν του ιατρού Απόστολου Κουκούλη. Εκκληκτοί προσκεκλημένοι, όπως ο κ. Βασίλειος Γολεμάτης, ομότιμος καθηγητής Χειρουργικής, ο κ. Γεώργιος Κ. Ζωγράφος καθηγητής Χειρουργικής, η κ. Μαρία Λυμπέρη καθηγήτρια Α' Προπαιδευτικής Χ.Κ., η κ. Αφροδίτη Νόννη Παθολογοανατόμος αναπληρώτρια καθηγήτρια, η κ. Δήμητρα Κουλοχέρη Διευθύντρια Ακτινοδιαγνωστικού, κ. Μαρία Φώτου Επιμελήτρια Α' Κυτταρολογικού Τμήματος, ο κ. Νικόλαος Μιχαλόπουλος Γενικός Χειρουργός, ο κ. Άγγελος Χρονάς ειδικευόμενος Γενικής Χειρουργικής, ο κ. Κων/νος Γ. Ζωγράφος ειδικευόμενος Γενικής Χειρουργικής και ο κ. Γεώργιος Σκούντζος επιμελητής Ακτινοδιαγνωστικού του ΓΝΑ «Ιπποκράτειο».

Συντονιστής της εκδήλωσης ήταν ο Κώστας Μπούγιας δημοσιογράφος. Στην ομάδα των εκλεκτών προσκεκλημένων παρευρέθη ο εξέχων φιλόλογος κ. Νικόλαος Κόλλιας, πρόεδρος Εταιρείας Ερευνητικών Μελετών δίνοντας το δικό του φιλολογικό στίγμα του ορθού χειρισμού της γλώσσας για την αποτελεσματικότερη επικοινωνία.

Η αίθουσα ήταν κατάμεστη από τους φορείς, τους συγχωριανούς ενώ η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Όλοι οι παρευρισκόμενοι έφυγαν ενθουσιασμένοι, γιατί οι ιατροί κατέθεσαν στο ακροατήριο χρήσιμες και καθημερινές συμβουλές. **Δόθηκε ένα ηχηρό μήνυμα ελπίδας, ότι ενάντια σ' οποιαδήποτε ασθένεια αρκεί έγκαιρα αυτή να διαγνωστεί και να γίνει η κατάλληλη θεραπευτική αγωγή σε ειδικά κέντρα.**

ΜΙΝΑ ΜΑΡΖΑΒΑ

Πρόεδρος Συλλόγου Γυναικών Δομβραΐνας

★ ★ ★

Σ.Σ.: Για τον αείμνηστο ιατρό και άνθρωπο Απόστολο Κουκούλη, που προς τιμήν του τελούσε η Επιστημονική αυτή Ημερίδα, αναφέρεται στο κείμενό του ο κ. Γεώργιος Α. Μαστραδήμος, Δ/ντής Υπουργείου Οικονομικών, που ευχαρίστως δημοσιεύουμε.

Απόστολος Κουκούλης 1939 - 2010

Η Δομβραΐνα της παλιάς εποχής φημίζονταν για πολλά πράγματα. Ένα από αυτά ήταν ότι έβγαζε πολλούς γιατρούς. Γιατροί, που τράβηξαν πορεία δική τους, προπολεμικά αλλά και μετά τον πόλεμο. Γνωρίζουμε δε ότι αυτά τα χωριά Δομβραΐνα, Θίσβη, Χώστια κήκαν, καταστράφηκαν από τους Γερμανούς κατακτητές.

Αρχές του αγώνα, υπάρχει στη Δομβραΐνα ένας σπάνιος άνθρωπος - γιατρός ο Πανταζής Κιούσης. Διακεκριμένος επιστήμονας, προσωπικότητα με πολιτικές διαστάσεις, ο οποίος αν και ήθελε να πολιτευθεί, τα μίσση και τα πάθη υπερίσχυαν και δεν προχώρησε. Προπολεμικά, υπήρχαν

επτά γιατροί. Δεν υπήρχε μισθοδοσία, ο καθένας ζούσε με την πελατεία του.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΔΟΜΒΡΑΪΝΑΣ

Επιστημονική Ημερίδα στη μνήμη του Ιατρού Απόστολου Κουκούλη

Η παλιά Δομβραΐνα ήταν φυτώριο όχι μόνο γιατρών, επιστημόνων, δασκάλων αλλά μια πολιτεία τριών χιλιάδων κατοίκων και παλιές ιστορίες, που τα χωριά ανταγωνίζονταν μεταξύ τους για το ποιοί θα επικρατήσουν. Δυστυχώς, ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος σταμάτησε αυτό το ρυθμό. Ο πατέρας μου, υπήρξε είκοσι δύο χρόνια δάσκαλος στη Δομβραΐνα και η επαφή μ' αυτούς τους ανθρώπους ήταν άμεση. Δάσκαλοι, γιατροί, δικηγόροι ήταν μια επιστημονική κοινότητα, ομάδα με τις ατέλειωτες βραδιές, τις ιστορίες, τις ατάκες, τις διηγήσεις με τα διάφορα περιστατικά τους. Έτρωγαν, έπιναν όλοι μαζί με τα χωρατά τους σ' ένα υψηλό επίπεδο. Η Δομβραΐνα με τους αλιείς, τους αγρότες, τους κτηνοτρόφους και τους εμπόρους είχε μια πολύ καλή κοινωνική, πολιτιστική ζωή, ανεβασμένη.

Ιατροί υπήρξαν ο Δημητριάδης, ο Δήμος, ο Μπρίνης και προπολεμικά ο Αριστοτέλης Κουκούλης πατέρας του τιμώμενου, καθώς και ο Βασίλης Σοφίας και ο Σωτήρης Μαστροδήμος, παλιοί ιατροφιλόσοφοι. Σαν παιδί τους θυμάμαι, είχα την τύχη να είναι και συγγενείς μας, με το πιεσόμετρο

και κάποιες ενέσεις στην τσάντα, να τρέχουν να προλάβουν το κακό. Δεν θέλω, να ξεχάσουμε ένα νέο γιατρό που χάσαμε πρόσφατα, τον Λουκά Παπανδρέου, όπου μας συνδέουν πάρα πολλά. Συνεχιστής της παράδοσης των πολλών γιατρών.

Ο Αριστοτέλης Κουκούλης είχε καταγωγή από το Συρράκο της Ηπείρου. Ήταν μακρινός ξάδερφος του ποιητή και πεζογράφου Κων/νου Κρυστάλλη και αρνήθηκε τα μεγαλεία, καθώς παρέμεινε στο χωριό για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Για εκείνη την εποχή είχε μια προχωρημένη ιατρική αντίληψη. «Αν σου το είπε ο Αριστοτέλης Κουκούλης αυτό να κάνεις» έλεγαν οι γιατροί των πόλεων στους ασθενείς τους.

Ο Απόστολος Κουκούλης, γιος του Αριστοτέλη, υπήρξε μια ξεχωριστή ιατρική προσωπικότητα. Τελείωσε το Ιατρικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ειδικεύθηκε στην Βιοπαθολογία και δούλεψε σε ασφαλιστικούς Οργανισμούς και στο ΙΚΑ. Ως ιατρός άνοιξε ιατρείο στην περιοχή του Περιστερίου μέχρι το 1971 - 72 και μετά συνέχισε στην Αθήνα.

Τι είναι αυτό που μας κάνει να θυμόμαστε τον Απόστολο Κουκούλη; Ήταν ένας ξεχωριστός, μα τελείως ξεχωριστός άνθρωπος. Στα πενήντα δύο χρόνια του έκλεισε το ιατρείο του. Το υπόλοιπο του βίου του, το πέρασε με το να τρέχει αφιλοκερδώς για όλους τους ασθενείς, φίλους, συγχωριανούς, σαν αυτό που λέμε σήμερα: «Γιατρός του κόσμου».

Ήταν για μας, ένας άνθρωπος με τόσα καλά, που τρέχαμε από κοντά του για να πάρουμε κάτι. Μαζί του καταλάβαμε τι σημαίνει «αθλητισμός», «εθελοντισμός», να τρέχει, να προστρέχει σε κάθε τηλεφώνημα που ζητούσε τη βοήθειά του μέρα - νύχτα. Πιστός στο καθήκον του, ένας μύθος. Τόλημισε και είπε δυο μεγάλα «όχι» στη ζωή του. Το ένα «όχι» το 1974 όταν του προτάθηκε να ακολουθήσει πολιτική καριέρα ως υποψήφιος βουλευτής. Στο Περιστεριό ήταν λαοφιλής και την επιτυχία την είχε σίγουρη. Δεν το έκανε, αρνήθηκε. Το άλλο «όχι» ήταν η έμμισθη ιατρική. Απεχθανόταν να παίζει τη υγεία του ασθενή με τα χρήματα.

Σήμερα πραγματικά ο Απόστολος Κουκούλης είναι ένα μοναδικό παράδειγμα προς τη νέα γενιά της Ιατρικής, τους νέους επιστήμονες. Για μας αποτελεί το καμάρι που είμαστε συγγενείς του και συγκινούμαστε. Για τους φίλους, συμπατριώτες είναι ο γιατρός. Για τη νέα γενιά είναι το «παράδειγμα» που πρέπει πάντα να έχει στην άκρη του μυαλού της αυτή η ανθρωποκεντρική ιατρική το «όλα για τον άνθρωπο». **Αυτό είναι το παράδειγμά του»!**

ΓΕΩΡΓ. Α. ΜΑΣΤΡΟΔΗΜΟΣ
Δ/ντής Υπουργ. Οικονομικών

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΟΜΒΡΑΙΝΑΣ «ΑΡΙΣΤΑΙΟΣ»

✓ Ο Σύλλογός μας δημιουργήθηκε το 2012 αλλά από τότε μέχρι το καλοκαίρι του 2017 στην ουσία ήταν ανενεργός. Έγιναν πρόσφατα εκλογές και δημιουργήθηκε το νέο Δ.Σ., με τους στόχους που περιγράφονται:

Θα ενημερώσουμε τα μέλη του Συλλόγου για θέματα που αφορούν τη μελισσοκομία, όπως αιτήσεις, δηλώσεις και ενέργειες για ασθένειες για τα μελίσσια μας.

Θα ενημερώσουμε τα παιδιά στα σχολεία σχετικά με τη μέλισσα και τα προϊόντα της. Παράλληλα, θέλουμε να οργανώσουμε εκδηλώσεις, όπως γιορτή μελιού, πολιτιστικές εκδηλώσεις στα χωριά μας, να συμμετέχουμε σε εκθέσεις με την Περιφέρεια και το Δήμο και να δημιουργήσουμε βάσεις για συνεργασίες των μελών μας με ομάδα παραγωγών. Τέλος, ως στόχο έχουμε ακόμα να δημιουργηθεί ένα κοινό προϊόν από το Σύλλογο με τα προϊόντα των μελών μας.

Ελπίζοντας να καταφέρουμε να τους υλοποιήσουμε κοινοποιούμε το νέο Δ.Σ.: **Πρόεδρος:** Γκίκας Σεραφείμ, **Αντιπρόεδρος:** Σταμέλος Αναστάσιος, **Γραμματέας:** Ραχούτης Νικόλαος, **Ταμίας:** Παπαναστασίου Αντώνιος, **Μέλος:** Αναδιώτης Ιωάννης.

Εικονίζονται από αριστερά ο Πρόεδρος Γκίκας Σεραφείμ, ο Αντιπρόεδρος Σταμέλος Αναστάσιος, ο Γραμματέας Ραχούτης Νικόλαος και το Μέλος Αναδιώτης Ιωάννης

Οι σελίδες της «Ξηρονομής» είναι ανοικτές για δημοσίευση των δραστηριοτήτων των Συλλόγων της περιοχής μας, καθώς και άλλων τοπικών ειδήσεων, αρκεί να καταφθάνουν έγκαιρα σε ηλεκτρονική μορφή στο e-mail: konstnikas@sch.gr, επισυνάπτοντας και αντίστοιχο φωτογραφικό υλικό, μαζί με τις επεξηγηματικές ηεζάντες τους.

Εκ του Δ.Σ.

Γιατί το λέμε
έτσι;

■ Επιμέλεια:
ΧΡΥΣΑ Κ. ΑΔΑΜ

«Είναι άπιστος Θωμάς»

Ευαγγελική φράση που αφορά το μαθητή του Χριστού Θωμά. Σύμφωνα με τις γραφές, το βράδυ της Ανάστασης του Ιησού και της εμφάνισής Του μπροστά στους μαθητές Του, ο Θωμάς απουσίαζε. Γι' αυτό έδειξε δυσπιστία και είχε αμφιβολίες μέχρι να Τον δει για να βεβαιωθεί. Σήμερα όταν αποκαλούμε κάποιον «άπιστο Θωμά» εννοούμε το δύσπιστο, αυτόν που δεν πείθεται εύκολα.

«Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα»

Στον Αίσωπο οφείλει την ύπαρξή της η φράση, την οποία χρησιμοποιούμε για όσους καυχούνται για κάτι αλλά αποφεύγουν να το αποδείξουν. Σύμφωνα με το μύθο, «Ανήρ Κομψαστής», ένας αθλητής στην Αθήνα καυχιόταν συνεχώς πως κάποτε στη Ρόδο κατά τη διάρκεια αγώνων είχε πραγματοποιήσει ένα μεγαλειώδες άλμα. Κανένας όμως δεν έδειχνε διατεθειμένος να τον πιστέψει, γι' αυτό κι εκείνος τους προέτρεψε να πάνε στο νησί και να ρωτήσουν τους θεατές των αγώνων. Τότε ένας από τους παρευρισκόμενους πήγε στο σκάμα, έγραψε με το χέρι του τη λέξη «Ρόδος» και στρεφόμενος προς τον αθλητή του είπε: «Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα».

«Θα πούμε το ψωμί ψωμάκι»

Φράση παρμένη από την ιστορία. Κατά τη διάρκεια του Κριμαϊκού πολέμου, όταν η Ελλάδα γνώρισε τη συμμαχική κατοχή, ο λαός βλέποντας τις μέρες να περνούν και τα τρόφιμα να λιγοστεύουν έλεγε χαρακτηριστικά: «θα πούμε το ψωμί ψωμάκι» εκδηλώνοντας έτσι την ανησυχία του για το μέλλον.

«Οι βιοηιτζήδες άλλαξαν, ο χαβάς μένει ο ίδιος»

Φράση που ανήκει στον Θεόδωρο Κολλοκοτρώνη και υποδηλώνει μια αλλαγή άνευ ουσίας και σημασίας. Λέγεται πως όταν ο Όθωνας ρώτησε τη γνώμη του σχετικά με ένα νέο υπουργείο, εκείνος του απάντησε με την παραπάνω φράση. Να σημειωθεί πως η λέξη «χαβάς» έχει τουρκική προέλευση και σημαίνει μελωδία.

«Ένας αηλιά Λέων»

Φράση που λέμε συχνά στην καθημερινότητά μας για να τονίσουμε, πως αυτό που έχει σημασία δεν είναι η ποσότητα αλλά η ποιότητα. Προέρχεται από το μύθο του Αισώπου «Λείνα και αηπούς». Κάποτε η αηπούς χλεύαζε τη λείνα πως γεννάει ένα μόνο παιδί. Τότε εκείνη δίκως να πτοηθεί, αποκρίθηκε: «Ένας αηλιά λέων».

«Πέτυχε λαβράκι»

Έκφραση που χρησιμοποιούμε για να υποδηλώσουμε σπουδαία δημοσιογραφική επιτυχία. Η ύπαρξή της οφείλεται στο γεγονός ότι το λαβράκι είναι ψάρι που ψαρεύεται δύσκολα κι αυτό το κάνει ακόμα πιο περιζήτητο.

«Πυξ ήλαξ»

Η πλήρης αρχαιοελληνική φράση είναι «Πυξ ήλαξ, δοντάξ» και σημαίνει κυριολεκτικά «με μπουινιές, κλωτσιές, δαγκωματιές». Σήμερα λέμε τη φράση ιδιωματικά, εννοώντας «με κάθε τρόπο».

«Κάθε πρώτη του μηνός για δεσπότης για φανός»

Μαθαίνουμε ότι από τους αρχαίους χρόνους ότι οι άνθρωποι ήταν προληπτικοί, γι' αυτό και κατέφευγαν σε ενέργειες προληπτικού χαρακτήρα, όπως ήταν το ποδαρικό, συνήθεια που συναντούμε και στους νεότερους χρόνους. Λέγεται πως το Βυζάντιο, κάθε πρώτη του μήνα, ο αυτοκράτορας καλούσε τον Πατριάρχη για να του κάνει αγιασμό. Καμιά φορά όμως, όταν για κάποιο λόγο ο Πατριάρχης αδυνατούσε να πάει ο ίδιος, έστελνε τον Δεσπότη, ο οποίος κατέφτανε κρατώντας αναμμένο ένα φανάρι. Κάπως έτσι γεννήθηκε η παραπάνω φράση, που σήμερα τη λέμε για κείνους που στην αρχή του μήνα ζητούν δανεικά.

«Σισύφειος προσπάθεια»

Φράση που χρησιμοποιούμε για μια προσπάθεια που όσο σκληρή κι αν είναι, παραμένει άκαρπη. Ο Σίσυφος, μυθικός βασιλιάς της Κορίνθου, θεωρείτο ένας από τους εξυπνότερους και προνοητικότερους ανθρώπους της ελληνικής μυθολογίας. Εξαιτίας της πονηρίας και της εξυπνάδας του γνώρισε την αιώνια τιμωρία από τους θεούς, όπου σύμφωνα με το μύθο, έπρεπε να κουβαλάει ένα βράχο έως την κορυφή του βουνού. Φτάνοντας όμως στην κορυφή, η πέτρα έπεφτε και το μαρτύριο ξεκινούσε από την αρχή.

«ΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙ»

Η περιέργεια είναι μεγάλο κακό!

«Ήμουνα μαθήτρια της Α' τάξης του Δημοτικού σχολείου το 1918, όταν ένα καλοκαιριάτικο βράδυ πήγα στο σπίτι της Ασπασίας Χρ. Μακρή - Λόθρα, που έμαθα πως είχανε «νυχτέρι».

Είχα ακούσει, ότι στα νυχτέρια οι μεγαλύτερες κοπέλες της παντρειάς φτιάχνανε τα προικιά τους, για τούτο πλέκανε, κεντάγανε αλλά και κουβεντιάζανε μέχρι το πρωί.

Με έτρωγε μεγάλη περιέργεια να επιβεβαιώσω όσα άκουγα και να γνωρίσω από κοντά ένα «νυχτέρι».

Στο σπίτι ήταν η Ασπασία Λόθρα, η Ασπασία Φράγκου - Φίλη, η Κούλα Μίχα, η Φανιώ Λάμπρου, η Αλεξάνδρα Αδάμ κ.α.

Έβλεπα τα κεντήματα, άκουγα τις κουβέντες και μου άρεσε πολύ. Έτσι ξεχάστηκα μέχρι που φθάσανε μεσάνυχτα, γιατί καμιά τους δεν μου είπε εγκαίρως να γυρίσω στο σπίτι μου.

Νύσταξα και τότε θυμήθηκα πως έπρεπε να επιστρέψω αλλά και πώς να το έκανα αφού κάθε σπίτι είχε από δυο ή τρία σκυλιά που τη νύχτα δεν ξεχωρίζανε φίλους από εχθρούς;

Καμιά τους δεν φιλοτιμήθηκε να με γυρίσει στο σπίτι μου κι έτσι μου στρώσανε και κοιμήθηκα κι εγώ στο ξένο σπίτι με την παρέα των κοριτσιών του «νυχτεριού».

Στο πατρικό μου σπίτι υπήρξε αναστάτωση, γιατί δεν ξέρανε τίποτε για την εξαφάνισή μου και μάλιστα η γιαγιά μου Καλομοίρα Παναή - Μακρή. Όταν επέστρεψα το πρωί, στο σπίτι ο μπάμπας μου Θεοδωρής Μακρής - Κουμπούρας, έφερε μια τριχιά να με κρεμάσει από το ταβάνι και να μου βάλει φωτιά αλλά έπεσε στη μέση η γιαγιά για πιο ελαφριά τιμωρία, κι αφού δέχτηκα την αγανάκτησή τους για την αγωνία που περάσανε μέχρι να ξημερώσει με πήγε στο κλειστό χωρίς παράθυρα κοτέτσι της εποχής, με έβαλε μέσα κι έκλεισε πίσω του τη σιδερένια πόρτα.

Εγώ από την αφόρητη μυρουδιά και το φόβο μου σήκωσα τη γειτονιά στο πόδι από τις φωνές έως ότου ήλθε η γιαγιά μου, η Καλομοίρα και με έβγαλε γιατί δεν γνώρισα τη μάνα μου Ευμορφία Δημ. Λάμπρου που πέθανε 24 χρονών όταν ήμουν νήπιο.

Ο πατέρας μου Χαράλαμπος (Λιάμης) Παναή Μακρής έκανε πολλά χρόνια στο στρατό και όσο έλειπε την κηδεμονία είχε ο αδελφός του και θεός μου Θεοδωρής, αφού ήμουν ορφανή από μάνα.

Έτρεμα από το φόβο μου και υποσχέθηκα κλαίγοντας, ότι δεν θα κάνω κάτι παρόμοιο στο μέλλον.

Μ' αυτές τις ανστηρές παιδαγωγικές αρχές, μας μεγάλωσαν οι γονείς και οι παπούδες μας, θεός σωτήριος.

Όταν περνούσαν, οι δάσκαλοί μας και οι γέροι σηκώνομασταν όρθιοι. Οι μαθητές ήταν κουρεμένοι με κοντά μαλλιά, τα νύχια κομμένα και καθαρά, μαντήλι στην τσέπη για τη μύτη και πάντα με κοσμία συμπεριφορά. Όσοι φορούσαν πηλίκιο με κουκουβάγια απεκαλύπτοντο στη συνάντησή τους με τον παπά, το δάσκαλο ή τον κοινοτάρχη της Ξηρονομής.

† Δασκάλα
Σωτηρία Χαρ. Μακρή - Καλοζούμη
(1912 - 2008)

Ο «Πορτοκαλάς»

Με το πέρασμα των χρόνων, καθώς ο τρόπος ζωής και ο τρόπος παραγωγής πολλών προϊόντων αλλάζουν, πολλά επαγγέλματα παίρνουν διαφορετική μορφή. Έτσι και του «πορτοκαλά» κ. Κώστα Στάμου από το Κοκκώνι Κορινθίας, πλανόδιου μικροπωλητή με κύρια καλλιέργεια τα αγροτικά προϊόντα της συγκεκριμένης δικής του πραμάτειας, όπως: πορτοκάλια ζουμερά, γλυκά, μανταρίνια, γκρέιπφρουτ, λεμόνια, περγαμόντα, νεράντζια για γλυκό και ολίγα βερύκκοκα. Όλα αρίστης ποιότητας, σε προσιτές τιμές που κοντά στις τέσσερις δεκαετίες μας εξυπηρετεί και τροφοδοτεί κάθε Σάββατο από το Νοέμβριο κάθε έτους έως και τον Απρίλιο του επόμενου.

Το 1977 ξεκίνησε με ένα συγγενή του για να πουλήσουν τα εσπεριδοειδή από το Ν. Κορινθίας στο Ν. Βοιωτίας και συγκεκριμένα σε Αθήρτο, Υψηλάντη, Πέτρα, Σωληνάριο και στα καμποχώρια Καρυές, Άγιο Δημήτριο και Ορχομενό. Κάποιες φορές για να ξεπουλήσει έφτανε μέχρι τη Δαύλεια, τις Λιβανάτες και το Μαρτίνο.

Στις 24 Μαρτίου του 1980 επιστρέφοντας από τον Ορχομενό και έχοντας ακόμη απούλητο φορτίο, φθάνει στην Άσκη για να το δώσει.

Εκεί του πρότειναν ένα νέο ξεκίνημα, μια διαδρομή πιο ξεκούραστη με λιγότερα έξοδα, στα χωριά Παναγία, Νεοχώρι, Ελληποία, Ξηρονομή, Δομβραίνα, θίσβη και Χώστια.

Κατά την πορεία των χρόνων και λόγω του ότι το φορτίο δεν του επαρκούσε για όλα αυτά τα χωριά, περιορίστηκε σε τρεις συγκεκριμένους σταθμούς: Παναγία, Νεοχώρι, Ελληποία. Σημείο αναφοράς ήταν ο ερχομός του. Δραστήριος, καλοσυνάτος, προσηνής, ανήσυχος με πλούσιο ενδιαφέρον, εκτός από το εμπόρευμα να φέρει και να πάρει «νέα». Φιλικότατος με το χαμόγελό του μισοφέγγαρο, έτοιμο να κλείσει σαν την κρεμαστή ζυγαριά του μ' ένα απολογισμό, το βάρος της αγάπης του κόσμου.

Το 2015 λόγω προβλήματος υγείας αναγκάστηκε να σταματήσει και να συνεχίσει με το ίδιο ζήλο η σύζυγός του Σοφία με τον κουνιάδο του κ. Δημήτρη.

Συνδρομητής και φανατικός αναγνώστης της εφημερίδας μας, δείχνει ότι είναι ένα κομμάτι απ' τη ζωή μας. Ευχαριστεί από τα βάθη της καρδιάς του τον κόσμο που τον στήριξε και έδειξε την αγάπη του και το συγκινητικό του ενδιαφέρον στο πρόβλημα της υγείας του.

K.A.N.

Εικονίζονται οι: Κώστας & Σοφία Στάμου, Φωτεινή Τυπάλδου και Ιωαν. Λεμπέσης

Ο Γαλλομαθής αγρότης

Όνας Ντουινιάς οραματίστηκε ένα τυροκομείο στην Ξηρονομή, ιδέα προχωρημένη για εκείνη την εποχή και εξ' αυτού του λόγου έστειλε το γυιό του Αγάθωνα στην Ελβετία να σπουδάσει τυροκομικά. Ο Αγάθων μετά τις σπουδές του γύρισε στην Ξηρονομή αλλ' η ιδέα του τυροκομείου δεν ετελεσφόρησε και ο ίδιος διορίστηκε αγροφύλακας (δραγάτς). Σε μια περιπολία του συνάντησε σ' ερημικό μέρος μια ομάδα Γάλλων περιηγητών, ίσως αρχαιοκάπηλων που είχαν χαθεί και προσπάθησαν με νοήματα να συνεννοηθούνε.

Αυτός κατάλαβα από τα λόγια τους ότι ήταν Γάλλοι και τους μίλησε στα Γαλλικά. Εκπληκτικοί τον ρώτησαν αν ξέρει Γαλλικά κι' αυτός απάντησε ταπεινόφρονα: «Pas tres bien mais en fin je comprend» δηλ. όχι πολύ καλά αλλ' επιτέλους τα καταλαβαίνω.

Οι Γάλλοι έμειναν αποσβολωμένοι, που βρήκαν στην ερημιά Έλληνα αγρότη να μιλάει γαλλικά και μάλιστα εκείνη την εποχή.

Γ. Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΝΣ
Εγγονός Νας Ντουινιά

π. Ιγνάντιος Θειακός Ιερομόναχος 1945 - 2017

Στις 4.12.2017 εκοιμήθη ο Ιερομόναχος π. Ιγνάντιος, ύστερα από σκληρή μάχη με την ανίατη νόσο

Πρωτότοκος γιος του Αθυκιώτη ψαρά Χρήστου και της Σπετσιώτισσας στην καταγωγή Ζωής Μωραΐτη, δεύτερος στη σειρά ο Αναστάσης και τρίτος ο Νίκος που πέθανε νέος. Υπήρξε πνευματικό τέκνο του π. Ιερώνυμου Αιγίνης. Υπό την προτροπή του οδηγείται το 1968 στο «Περιβόλι της Παναγίας», το Άγιον Όρος. Λαμβάνει το σχήμα του μοναχού, υπηρετώντας την Ιερά Μονή Εσφιγμένου για τρεις και πλέον δεκαετίες.

Άφησε άφωνους τους εκεί μοναχούς για την ενεργητικότητά του, την ξεχωριστή δυναμική του φυσιογνωμία. Ανήσυχος, θέλει να γνωρίσει και να διδαχθεί πράγματα που τον ενδιαφέρουν. Πιστός, φιλικόληθος, καλός πνευματικός με διάκριση, ικανός να βοηθήσει κάθε πρόσωπο που τον πλησίαζε, θαλάσσιος, δε χάριζε τίποτα σε κανέναν και ήταν ιδιαίτερα χαρισματικός στο να αφηγείται πατερικές ιστορίες. Εμπνευσμένος αγιογράφος, με χέρια ευλογημένα, ικανά να δημιουργούν αριστουργήματα. Ό,τι μαθαίνει το βιώνει και το κάνει τέλειο. Ο καλύτερος «κομποσχοινάς» στο Άγιον Όρος και δάσκαλος των αμέτρητων αδελφών στην τέχνη των εργοχειρών, που άριστα γνώριζε. Ειδικά στις παραδοσιακές φορεσιές, έχοντας υπόψη τις πανάρχαιες τοπικές ρίζες, με τους τολημηρούς συνδυασμούς, τις προσάρμοζε και τις αναδείκνυε, παρουσιάζοντάς τις με την ποικιλία των στολιδιών.

Το 2001 αποχωρεί για λόγους υγείας από το Άγιον Όρος και δημιουργεί το Ιερό Ησυχαστήριο του Αγίου Δημητρίου στη Δομβραΐνα. Υπήρξε ιδρυτής και κτήτωρ αυτού, όπου το 2002 γίνεται η θεμελίωσή του. Ο χώρος του Ησυχαστηρίου γίνεται εργαστήριο αγιογραφίας, μουσειακής τέχνης με μικρή έκθεση αντικειμένων.

Εδώ στο Ησυχαστήριο απόθεμα μνήμης των παιδικών του χρόνων από την περιοχή, που τόσο λάτρευε, της μοναχικής ζωής τόσων γεροντάδων, ξαναζωτανεύει παλιούς θρύλους που σε κρατούν συντροφιά και σου τροφοδοτούν την τρυφερότητα της χριστιανικής αγάπης. Τις τελευταίες στιγμές στην κλίνη του νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», προείδε το θάνατό του, σταύρωσε τα χέρια και έφυγε...

Καλό Παράδεισο!

Του ΚΩΝ/ΝΟΥ Α. ΝΙΚΑ
Προέδρου Συλλόγου Ξηρονομαίων

Στο Ησυχαστήριο Δομβραΐνας
Αγίου Δημητρίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΑΛΕΦΑΝΤΟΥ 1904 - 1952

Ο Γεώργιος Ι. Αλεφάντου υπήρξε αγνός, απλός, καλοπροαίρετος και πιστός με τρεμάμενα όνειρα στα ανθρωπιστικά ιδεώδη. Έφυγε από τη ζωή νωρίς, μ' ένα παράπονο στα χείλη αυτός και απ' το μαράζι η οικογένειά του. Τον πήραν «βράχο» και τον έστειλαν το 1948 στη Μακρόνησο για δύο χρόνια, γυρίζοντας «ράκος», αφού έπεσε θύμα της μισαλλοδοξίας εκείνης της εποχής των πέτρινων χρόνων. Οι δικοί του, τα παιδιά του Δημήτρης και Γιάννης τον θυμούνται μ' ένα βουβό πόνο, απαλλαγμένο από μίσος, με μόνη παρηγοριά την αιώνια μνήμη του.

Η θύμισή του, ένα προσκλητήριο, που αναζητά παρηγοριά στην αλληλεγγύη, όλων εκείνων που έπεσαν θύματα του πολιτικού μίσους.

K.A.N.

Η Ιστοσελίδα του Συλλόγου είναι:
www.xironomi.gr

Σ' αυτήν αναρτάται ηλεκτρονικά η εφημερίδα μας, όπου υπάρχει αρχείο, από το φύλλο 60 και εντεύθεν, μεταξύ άλλων ενδιαφερόντων θεμάτων.

κοινωνικά νέα από το χωριό μας

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

Για δημοσίευση κοινωνικών: γάμων, γεννήσεων, βαπτίσεων, θανάτων, νέων φοιτητών, νέων επιστημόνων, καθώς και των τυχόν φωτογραφιών τους, παρακαλούμε απευθυνθείτε στους κ.κ.: **Κων/νο Νίκα**, τηλ.: 22640-41269, 6977975281, **Βάσω Φίλη**, τηλ.: 210-9959522, 6972831630, και **Αμαλία Παπαθωμά**, τηλ.: 210-9345047, 6974862488.

Είναι άδικο να χρεώνεται αδιαφορία ή κακή σκοπιμότητα στο Σύλλογο, όταν δεν έχει ενημερωθεί.

Από τη Συντακτική Επιτροπή

Γάμος

• Ο **Λουκάς Μίκας** του Θεοφάνη και της Κωνσταντίνης Παγώνα ενυμφεύθη τη **Μαρίζα Στεργίου** στις 25.11.2017 στον Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης στη Βουλιαγμένη.

Να ζήσουν και με καλούς απογόνους.

Βαπτίσεις

• Η **Μαργαρίτα Σταματιδίου** της Αθηνάς Θ. Κυριάκου και ο σύζυγός της **Γιάννης Ηλιόπουλος**, βάπτισαν στις 9.9.2017 στον Ιερό Ναό Αγίου Κων/νου και Ελένης στη Γλυφάδα το δεύτερο υιό τους και τον ονόμασαν Θωμά.

• Ο **Θεοδωρής Ρουσέτης** και η **Έλενα Σαμαρτζή** του Λουκά και της Γεωργίας Λουκά βάπτισαν τον υιό τους στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στο Νέο Ηράκλειο και τον ονόμασαν Δημήτριο.

Καθορίζονται οι νεοφώτιστοι.

Εργαν από κοντά μας

• Ο **Γεώργιος Μπλάνος** του Σωτη-

ρίου και της Φλώρας Κορώση, μεγάλος ευεργέτης του Συλλόγου μας, καταλιπών τη σύζυγό του Ασπασία τα τέκνα του Φλώρα και Ηλία.

• Η **Κλεάνθη Παπαϊωάννου** υπερωμόβια 104 ετών, σύζυγος Παναγιώτη Παπαϊωάννου Γερακάρη η μακροβιότερη του χωριού, καταλιπούσα τον ανιψιό της Γεώργιο Σμυρνή και την εγγονή της Ελίνα.

• Η **Σπυριδούλα Παπανικολάου** του Χαραλάμπους, σύζυγος Αναστασίου Στάθη, καταλιπούσα το σύζυγό της και τα τέκνα της Γεώργιο και τη Σωτηρία, πρεσβύτερα, σύζυγο του εφημέριου της Ελληοπίας π. Λεωνίδα Νάτσικα.

• Η **Καλομοίρα Χαρ. Παπανικολάου**, σύζυγος Ευαγγέλου Βαρθαλάμη καταλιπούσα το σύζυγό της και τη θυγατέρα της Μαρία.

• Η **Μαρίκα Σπύρου**, σύζυγος Παντελή Ρούση, καταλιπούσα το σύζυγό της και τα τέκνα της Μιχαήλ, Δήμητρα, Θεοδώρα και Αθανάσιο.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους και ο Θεός να αναπαύσει τις ψυχές του.

Μια αξιόπαινη πρωτοβουλία!

Ο **Όθωνας Σπύρου** Τ.Σ. Ξηρονομής, ο **Νίκος Αδάμ**, ο **Μελέτης Κεφαλάς** και ο **Σωτήρης Κεφαλάς**, ανέλαβαν να οργανώσουν την ημέρα της Ιεράς Πανηγύρεως (8.9.2017) το παραδοσιακό γλέντι με τη συγκατάθεση των καταστημάτων της πλατείας. Την ορχήστρα πλαισίωσαν ο Μάκης Λειβαδίτης, η Αγγελική Ζάχαρη από τη Σεργούλα Φωκίδας με το δικό μας Νίκο Αδάμ στα κρουστά. Η εκδήλωση ήταν επιτυχής και ζήσαμε ένα από τα καλύτερα πανηγύρια της περιοχής των τελευταίων ετών.

Ο πρόεδρός μας κ. Κ. Νίκας ανακοίνωσε από μικροφώνου στην πλατεία ότι τα οφέλη της εκδήλωσης θα διατεθούν για να αγοράσουμε τα τραπέζια για τις εκδηλώσεις μας του καλοκαιριού.

Ο κ. Όθωνας Σπύρου προσέφερε μετά το πέρας της εκδήλωσης εκ μέρους της οργανωτικής ομάδας το ποσόν των **255 ευρώ** στον πρόεδρό μας κ. Κ. Νίκα. Εάν αφαιρεθεί από το ποσόν η αξία της μίσθωσης των καθισμάτων, δηλαδή 150 ευρώ περίπου, προκύπτει το ανεπαρκές για την αγορά των τραπέζιων ποσόν των **105 ευρώ**.

Είναι προς τιμή των καταστημάτων της πλατείας ότι σεβάστηκαν την πρωτοβουλία που είχε σκοπό την ενίσχυση του Συλλόγου αλλά δυστυχώς δεν είχε και την προσδοκώμενη οικονομική επιτυχία. **Συχαίρουμε και ευχαριστούμε την τετραμελή ομάδα για το εγχείρημα ευχόμενοι και του χρόνου και καλύτερα και σωστά στον αριθμό.**

ΑΘΑΝ. Σ. ΚΑΛΟΖΟΥΜΗΣ
μέλος Δ/Σ του Συλλόγου

Δωρεές για το Σύλλογο και την εφημερίδα

- Ο Κρανταίος ομογενής από τον Καναδά Λουκάς Μποκούζης 50 €
- Η Κακοσαία ομογενής Παναγιώτα Ασήμου Καντρέβα 40 €
- Ο Σύλλογος Γυναικών Ξηρονομής για την εφημερίδα 50 €
- Η οικογένεια Αθανασίου και Νίκης Καλοζούμη εις μνήμη του μεγάλου Ευεργέτη του Συλλόγου Γεωργίου Μπλάνου 50 €
- Η Αμαλία και ο Σταύρος Γαρυφαλλίδης εις μνήμη Γεωργίου Μπλάνου 50 €
- Ο Δημήτριος Αλεφάντου του Γεωργίου εις μνήμη Γεωργίου Μπλάνου 20 €
- Ο Γεώργιος Σμυρνής και η εγγονή της Ελίνα εις μνήμη Κλεάνθη Παπαϊωάννου 50 €
- Ο Λουκάς Σαμαρτζής υπάλληλος ΕΥΔΑΠ εκ Δομβραίνης εις μνήμη του Μοναχού Ιγνατίου Θειακού του Χρήστου 100 €
- Η Αθηνά Κυριάκου του Θωμά 30 €
- Ο Χαράλαμπος Καλογρηάς του Σπύρου 20 €
- Ο Κωνσταντίνος Στάμος από Κοκκώνι Κορινθίας 30 €
- Ο Δημήτριος Γεωργίου Αλεφάντου εις μνήμη του πατέρα του Γεωργίου 50 €
- Η Καλομοίρα Στυλ. Μαρίνη 100 €
- Η Δήμητρα Καρύδη-Σόρλια 20 €

Δωρεές υπέρ Ιερού Ναού Ξηρονομής

- Ο Σύλλογος των Ξηρονομαίων εις μνήμη Γεωργίου Μπλάνου 50 €
- Ο Σύλλογος των Ξηρονομαίων για την ελαιοσυγκομιδή 100 €
- Το Τ.Σ. Ξηρονομής και ο κ. Σταύρος Δαμάσκος προσέφεραν ποσά εις μνήμη Γ. Μπλάνου
- Ο Σύλλογος των Ξηρονομαίων για αναξιοπαθούντα 50 €

Τιμή για την Ξηρονομή

Η συγχωριανή μας **Αργυρώ Νικ. Σπύρου, σύζυγος Σίμου Βουλουτιδίδη** υπηρέτησε στο Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας με το βαθμό Τμηματάρχη των Τμημάτων Θηβών και Λιβαδειάς και στη συνέχεια ως Διευθύντρια του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας Στερεάς Ελλάδος μέχρι το Νοέμβριο 2017. Από το Νοέμβριο του 2017 και εφ' εξής τοποθετήθηκε στο Σώμα Ειδικών Επιθεωρητών του Υπουργείου Εργασίας που είναι ο ανώτατος ελεγκτικός μηχανισμός του Υπουργείου Εργασίας. Η υπηρεσιακή ανέλιξη της Ρούλλας στην κορυφή της ιεραρχίας τιμά την Ξηρονομή, το Σύλλογο και την οικογένειά της. **Θερμά συχαρητήρια.**

ΑΘΑΝ. Σ. ΚΑΛΟΖΟΥΜΗΣ
μέλος Δ/Σ του Συλλόγου

Για την καταβολή της συνδρομής σας...

■ Η καταβολή συνδρομής για τον Σύλλογο και την εφημερίδα, μπορεί να γίνει με κατάθεση στην Τράπεζα EUROBANK (SWIFT Τραπεζής ERBKGRAA)

IBAN GR 2202602480000170100643386 EURO
ΜΑΤΡΑΠΑΖΗ ΜΑΡΙΝΑ - ΑΔΑΜ ΚΩΣΤ. - ΚΑΛΟΖΟΥΜΗΣ ΑΘ.

■ Για τους Ομογενείς

Για τη διευκόλυνση των Ομογενών μας, προτείνεται η απλούστευση της διαδικασίας καταβολής της συνδρομής, για το Σύλλογο και την εφημερίδα μας: Οι συνδρομές, αντί της κατάθεσης στην Τράπεζα με SWIFT, παρακαλούμε να αποστέλλονται **μέσω Western Union** στο όνομα του συνδέσμου επικοινωνίας με την Ομογένεια κ. Αθανασίου Καλοζούμη, με λατινικούς χαρακτήρες (**Athanasios Kalozoumis**).

Στη συνέχεια να επικοινωνούν τον 10ψήφιο Money Transfer Control Number στον πρόθυμο και ευγενή διαμεσοληβητή, καθηγητή κ. Διομήδη Σταμάτη στο mobile 7349341716, ώστε να ενημερώνεται από αυτόν, ο κ. Καλοζούμης, για να προβεί στην είσπραξη του όποιου ποσού.

Το ποσό της συνδρομής των 20 δοληαρίων, εισπράττεται σε ευρώ, με την αντιστοιχία τιμής δοληαρίου - ευρώ, κατά την ημέρα είσπραξης. Με την παραλαβή των συνδρομών, θα εκδίδεται όπως πάντα η απόδειξη, θα αποστέλλεται στον Ομογενή μας και θα δημοσιεύεται στην εφημερίδα.